

A black and white photograph of a woman wearing a wide-brimmed hat, looking down and to the left. She is wearing a necklace and earrings. The background is dark.

Det svarta hålet

Det svarta hålet

Sanningen om Evita Perón.

Historisk tragedi i fem akter.

Personerna :

President Juan Perón
Manuel, hans tjänare och chaufför, alltid livréklädd
Henrietta, sällskapsdam åt fru Henriquez
Fru Henriquez, spiritist
Eva Perón, presidentens andra fru
Isabel Perón, presidentens tredje fru
Doña Juana Duarte, Eva Peróns moder
Ermina Duarte och
Elisa Duarte, Eva Peróns systrar
Doktor Ivanisevitj, Eva Peróns livläkare
Fader Benitez, jesuit
José Lilienthal, astrolog
En arbetare
En sliten dam
En gammal man
En mogen präst
En man på kryckor
José Espejo, fackföreningsledare
En student
Juan Duarte, Eva Peróns bror
Doktor George Pack, kirurg från New York
Doktor Ara, konservator
Fyra tidningsgossar
Två officerer
President Aramburu, general och president Peróns efterträdare
Fyra peronistiska terrorister
President Lanusse, president Peróns företrädare
medlemmar av Doña Juana Duartes familj
läkare och sjuksköterskor
samt medlemmar av Folket

Handlingen äger rum i Spanien och Argentina och omfattar tiden 1951-84.

Akt I.

Scen 1. Madrid.

(En gammal, fetlagd, desillusionerad man och en ung smärt man i livré kommer in och stannar på mitten av scenen framför en stängd dörr. Det är mitt på en skum gata i Madrid.)

den gamle Jag har aldrig sysslat med sådant här förut, Manuel.
den yngre Jag vet, herr president.
den gamle Säg mig uppriktigt vad ni tänker om det.
den yngre Ni har ingenting att förlora på att pröva det, ers nåd.
den gamle Det vet jag, och det är bara därför jag prövar det.
(ger tecken åt den yngre, som ringer på dörren. En stunds väntan. Herrarna ser på varandra. Den yngre ringer på nytt. Just då öppnas dörren av en gammal dam.)
Damen Jag har den äran, herr president. *(niger och gör sig till.)*
den gamle Jag är inte president längre.
den yngre En gång president, alltid president, señor.
den gamle Bara i Argentina, Manuel.
(De stiger in. När damen stängt dörren glider väggarna i sär, och man ser en intressant gammaldags husinteriör med mycket krimskrams och en skamfilad kristallkrona. Ett tomt bord står i fonden med fyra stolar exakt fördelade runt omkring.)
Damen (alltjämt krypande och smickrande) Señora Henriquez kommer strax ner.
den gamle Ju förr, desto bättre.
den yngre Presidenten har inte för avsikt att stanna här särskilt länge.
den gamle Sluta någon gång upp med att kalla mig president!
Manuel Ni blir aldrig någonsin något annat.
den gamle Jag är bara en gammal bruten man som aldrig borde ha kommit hit.
Jag är för gammal för att mera tro på underverk.
fru Henriquez (kommer överraskande ner för en trappa)
I så fall har ni kommit in i fel hus, señor Perón.
(Hon är en amper skinntorr gammal dam med gammaldags glasögon.)
Manuel (tar av hatten) Ursäkta hans nåd, señora. Han vill inte gå miste om er uppmärksamhet.
Henriquez I så fall får han vackert finna sig i att det kan inträffa underverk.
Perón Jag tror på ingenting längre.
Henriquez Ändå har ni kommit hit. Ändå är ni lyckligt gift, och ändå kan ni när som helst återvända som president till Argentina.
Perón Efter sjutton år?
Henriquez Efter sjutton år. Ingenting är omöjligt.
Perón Jag tror inte ett ord av vad ni säger.
Henriquez Om ni vill vistas under mitt tak, president Perón, får ni allt visa lite bättre samarbetsvilja.
Manuel Presidenten har inte kommit hit i några andra avsikter än att samarbeta.
Henriquez Han verkar då på mig inte vidare mottaglig för andra andar än sin egen.
Har ni verkligen hederliga avsikter, señor Perón?
Ni har inte kommit hit bara för att roa er eller se om det fungerar?
Perón Señora, jag har kommit hit på en god väns rekommendation, som hade häpnadsväckande saker att förtälja om sina upplevelser hos er.
Han lyckades med att övertyga mig om vad ingen lyckats övertyga mig om förut, nämligen att han hade fått veritabel kontakt med en sedan länge avliden.

Ni vet vem jag menar. Han berättade att min före detta fru hade sagt saker till honom som bara hon och jag någonsin har vetat om. Vid hans berättelse överväldigades jag av minnet av henne.

Manuel Det är sant. Presidenten vacklade och var borta i två dagar. Han gick som i dimma och sade bara: "Eva! Eva!"

Perón Tyst, Manuel. Om han fick kontakt med henne genom er, varför skulle inte jag också kunna få det? Jag är desperat. Om det är möjligt, så måste jag få tala med henne genom er.

Henriquez Det låter bättre. Jag är övertygad om er goda vilja, president Perón. Känner ni till mina villkor?

Perón Att allt som jag får se och höra är strängt konfidentiellt.

Henriquez Ni har aldrig varit här, señor, lika litet som er gode vän och er betjänt här har varit det. Jag har aldrig mottagit någon av er i mitt hem, och jag har aldrig bedrivit någon spiritistisk seans. Är det klart? Jag är en from katolsk änka som lever på min pension och ingenting annat. Ni har aldrig sett mig eller känt mig.

Perón Det är helt klart.

Henriquez Ingen blev mera chockerad än jag när jag varseblev mina mediala förmågor. Jag använder dem bara när jag därmed kan hjälpa andra. I detta fall är det alltför tydligt att er före detta fru genom mig söker kontakt med er. Därför är det min plikt att ställa upp. Er fru var en god kvinna, som ni bland andra fördärvade.

Perón Sakta i backarna, señora.

Henriquez Idkade er fru någonsin spiritism?

Perón Hon hade kontakt med en astrolog en gång strax innan hennes sjukdom började. Spiritism trodde hon aldrig på.

Henriquez Ni trodde ni kände er fru. Ingen kände henne. *(tystnad)*

Manuel Señora, el presidente har inte mycket tid.

Henriquez Nej, han hade inte mycket tid för sina fruar heller.

Perón Låt oss sätta i gång.

Henriquez Som ni vill, señor. Henrietta, kom här. *(Denna kommer.)*

Vi skall sitta här alla fyra på var sin stol. Släck belysningen, Henrietta.

Alla lampor släcks utom detta enda stearinljus som brinner framför oss mitt på bordet. *(Henrietta ställer dit det. Det är inte långt.)* Seansen varar så länge ljuset brinner.

Förr eller senare slocknar det av sig självt. Vi skall alla titta stint på ljuset men icke på dess låga, ty det kan vara ansträngande för ögat. Ta av era glasögon, så som jag tar av mig mina. *(Hon och Manuel tar av sig sina glasögon.)* Vi lägger händerna på bordet så att vars och ens lillfingrar har kontakt med två andras lillfingrar.

I det ögonblick då någons lillfinger släpper kontakten med en annans är seansen bruten.

(Alla har satt sig till rätta. Belysningen har dämpats till ett minimum.)

Vet någon att ni är här, president Perón?

Perón Endast min betjänt här.

Henriquez Ni är en modig man, señor. Seansen kan börja.

(Hon börjar andas djupt.)

Vad kallar ni helst er fru, herr president?

Perón (efter någon tvekan) Evita.

Henriquez (genast) Evita! Evita! Hör! Din man kallar på dig! Han har hörsammat din kallelse!

Han har förnummit att du åstundar ett möte med honom! Träd fram om du är Evita!

(Ljuslågan fladdrar men slocknar inte.) (efter en stunds djupa andningar:)

Evita! Evita! Svik inte din man, när han har infunnit sig till ert möte!

- Jag ber er att inte släppa blicken från ljuset. Jag känner att hon nalkas.
(Självt har hon slutit sina ögon och andas konvulsiviskt.) - Evita! Evita! Svik inte din man!
(Ett ljussken börjar uppträda bakom dem i bakgrunden.
I ljuset uppträder skuggan av en mänsklig gestalt, som tydligt är en kvinna i femtiotaldräkt. De
fyra kring bordet ser icke gestalten.)

Perón Evita! Evita!
(Evas silhuett blir helt tydlig: man kan se hennes typiska Eva Perón-frisyr.)
Henriquez Tyst, señor! Ni kan skrämman bort henne. All kontakt sker genom mig.
Eva (bakom scenen) Är min man hos er, señora Henriquez?
(Hon står icke stilla utan visar ibland profilen.)
Henriquez Evita! Evita! Er man är här hos mig. Han väntar på besked från er.
Eva Hälsa honom att jag hatar honom.
Henriquez President Perón, er fru ber hälsa att hon hatar er.
Perón Fråga henne hur hon mår.
Henriquez Hur mår ni, Evita?
Eva Jag är ingens Evita längre. Alla som kallade mig Evita förgjorde mig.
Jag är Eva och ingen annan och allra mest för honom.
Perón Evita! Evita!
Henriquez Tyst, señor! Ni får inte kalla henne Evita. Ni får bara kalla henne Eva.
Hon har distans till er nu. Är det något ni vill framföra till er man, señora?
Eva Fråga honom vad han vill mig.
Perón Evita! Älskade!
Henriquez Tyst, señor! Ni hotar kontakten!
Er man vill er ingenting, señora, men han känner att ni ville honom något.
Eva Jag ville be honom att lämna mig i fred.
Henriquez Hon ber er att lämna henne i fred.
Perón Ni driver med mig, fru Henriquez.
Henriquez Nej, hon menar allvar.
Perón Fråga henne vad hon menar.
Henriquez Vad menar ni, señora? Er man förstår er inte riktigt.
Eva Nej, det har han aldrig gjort. Han skall återvända till Argentina.
Henriquez Hon ber er återvända till Argentina.
Eva Nej, han skall återvända till Argentina.
Henriquez Nej, ni skall återvända till Argentina.
Perón Och vad skall jag göra där?
Henriquez (efter någon tystnad) Ni skall föra Evas likkista till Argentina.
Perón Vad?
Eva Säg honom, att han skall bli president på nytt i Argentina....
Henriquez Ni skall bli president på nytt i Argentina....
Evaom han lovar att begrava mig där så att jag alltid stannar där.
Henriquezom ni lovar att begrava henne där så att hon alltid stannar där.
Perón Om jag tar med mig hennes kista till Buenos Aires
så blir jag automatiskt president där igen? Är det det hon menar?
Eva Nej, han skall bli president först. Sedan skall han ta mig till sig.
Henriquez Nej, ni blir president först. Det skall vara tecknet.
Sedan skall ni som president hämta hem Evita.
Perón Det låter i och för sig resonabelt. Men min fru då? Vad skall Isabelita säga?
Eva Utan henne blir han aldrig president.
Henriquez Hon skall inte ha några invändningar.

Perón Så Eva, min fru som dog för aderton år sedan, lovar mig att jag skall bli återvald som president om jag bara fraktar hennes lik hem till Argentina. Har man hört på maken? Nej, fru Henriquez, ni driver med mig. Ni vet inte vad ni säger.

Henriquez Om ni inte själv för Eva till Argentina så skall er fru Isabelita göra det över er döda kropp.

Perón Nej, nu går det för långt.

Henriquez Se upp! Ni bryter cirkeln! (*Stearinljuset slocknar.*)

Perón Må den vara bruten. (*Han reser sig. Hans stol faller bakåt.*
Kvinnofiguren i bakgrunden försvinner genast, och det blir samtidigt ljus på scenen.)
 Jag finner mig inte i detta nonsens. Ni bara driver med mig. Jag vill ut härifrån.

Henriquez Ni har i er dumhet brutit en känslig seans. Ni har nu för alltid förlorat kontakten med er Evita. Om ni inte gör som hon säger kommer ni inte att leva ett år i Argentina, och peronisterna förlorar då makten för att aldrig mera återfå den.

Perón Stackars käring, ni gaggar. Ni vet inte vad ni talar om. Låt oss gå, Manuel.

Manuel Ja, herr president.

Henriquez (*sätter på sig glasögonen; Henrietta har under tiden åter tänt ljusen på scenen.*)
 Men betalningen, señor.

Perón Vilken betalning?

Henriquez Ni lovade mig en rundlig betalning.

Perón Var det inte så sagt, att denna seans aldrig hade ägt rum?
 Att jag aldrig varit hos er? Var det inte villkoret?
 Betalningen? Den kan ni böna om hos Evita. Kom, Manuel. (*de går*)

Henriquez Stackars man. Kontakten med henne blev för mycket för honom.

Henrietta Han kommer aldrig tillbaka hit mer.

Henriquez Han skulle aldrig ha kommit hit. Politiker är ovärdiga all nåd från ovan.
 Kom, Henrietta. Och den skitstöveln gifte sig Evita Duarte med!

Henrietta Var det han som tog hennes liv?

Henriquez Nej, Henrietta. Hon valde att dö själv.

Henrietta Stackars människor!

Henriquez Och stackars Argentina, när nu Perón kommer tillbaka.

Henrietta Tror ni Evita kommer tillbaka till Argentina?

Henriquez Om hon kommer tillbaka, så inte blir det genom Juan Perón.
 Det blir inte heller genom militären eller genom dem som har makt och pengar.
 Hon kan bara komma tillbaka genom en annan svag och vanlig kvinna som hon.
 Men hon var ingen vanlig kvinna.

Henrietta Hur ovanlig hon än var som kvinna
 så var hon ändå bara en svag och vanlig kvinna.

Henrietta Kände ni henne då, señora?

Henriquez Ja, jag kände henne faktiskt. Jag följde med hela hennes karriär
 och stannade i Argentina tills Juan Perón efter hennes död lät landet korrumpas ihjäl.
 Det var bara hon som kunde styra det.

Henrietta Men hon drev det i konkurs.

Henriquez Ja, men endast hon kunde få argentinarna att styra sig själva.
 Hennes politiska insats var noll, men hennes mänskliga insats var total.
 Kom, så skall jag berätta för dig om kvinnan
 som vågade vad ingen annan kvinna vågade. (*De drar sig åt sidan.*)

Scen 2. Perón och hans fru vid ett lyxigt frukostbord.

- Isabel* Men Juan, varför sade du ingenting tidigare?
Perón Det fanns ingen anledning.
Isabel Men det är ju viktigt!
Perón Jag trodde inte på det själv.
Isabel Menar du att du personligen umgicks med Evitas ande och talade till henne och vägrade acceptera att det var hon? Kände du inte igen henne?
Perón Jag såg henne aldrig. Jag hörde heller aldrig hennes röst.
Det var mediet som sade allt.
Isabel Och du gav henne inte en spottstyver för besväret?
Perón Men Isabel, inte kunde jag ju betala kättingen för vad jag ansåg vara ren humbug!
Isabel Det är dags att gottgöra henne nu, om hon inte redan är död.
Perón (*drömmande*) En sådan fanatiker dör inte.
Isabel Var hon en fanatiker?
Perón Nej, men Evita var det.
Isabel Du älskar henne fortfarande mera än mig.
Perón Nej, jag älskade henne aldrig. Det var hon som älskade mig.
Isabel Jag ryser inför att få möta henne.
Perón Var lugn, min älskade. Evita är död.
Isabel Men hennes lik är på väg hit till oss.
Perón Det är bara hennes lik. Hon själv har lämnat det för länge sedan.
Isabel Är du så säker på det? (*In Manuel.*)
Manuel Ers excellens, kistan har kommit.
Perón (*reser sig*) Isabel, kistan har kommit. (*släcker cigarren.*)
Manuel Skall vi bära in den hit?
Isabel (*spydigt*) Skall jag också resa mig för Evita?
Perón Du behöver inte, Isabel. Du var inte gift med henne.
Ja, Manuel, för in kistan hit. (*Manuel går ut.*)
Isabel (*spydigt*) President Perón ämnar bjuda sin avlidna fru på frukost.
Perón Nej, inte så, Isabel. Du kommer att älska henne när du får se henne.
Isabel Men hon är ju bara ett lik.
Perón Ja, men liket av Eva Perón är inte vilket lik som helst,
om bara balsameringen har hållit.
Isabel Hur länge sedan är det hon balsamerades?
Perón Nitton år.
Isabel Man kunde tro av din uppsyn att hon efter dessa nitton år skulle stiga levande ut ur sin kista.
Perón (*drömmande*) Bara balsameringen har hållit...
Isabel Håll för näsan för säkerhets skull. Och håll för öronen om du skulle höra hennes döds-kallegrin skratta ut dig.
(*Manuel dirigerar fyra andra som kommer in med kistan.*)
Manuel Försiktigt nu, gossar.
Isabel Väck henne inte. Hon sover.
Manuel Ställ ner kistan försiktigt. Tack, mina vänner. Ni får gå.
Isabel Nå, Don Juan, vågar du öppna locket?
Perón Har ni sett hur hon ser ut, Manuel?
Manuel Ja, hon är lika vacker än.
Isabel Du kommer att gå till historien, Juan, som Argentinas störste nekrofil.
Perón Isabel, du har ingen anledning att vara svartsjuk för en död kvinnas skull.

Isabel Men du älskar ju henne.

Perón Jag säger dig att hon är död.

Isabel Jag är inte så säker på den saken. Du lyckas inte helt övertyga mig.
Är du verkligen övertygad själv?

Perón Öppna locket, Manuel. *(Manuel lyfter snabbt av locket.*
Nu reser sig även Isabel. Alla tre betraktar stumma vad publiken inte får se.)
(Eventuellt kan man låta Evita själv (den levande skådespelerskan) ligga fullt synlig i kistan.)

Perón (sotto voce) Du har rätt, Manuel. Hon är lika vacker än.

Isabel (lika lågt) Hur kan en död vara så vacker?

Manuel Hon är inte död.

Isabel Vad menar du?

Manuel Hennes liv och legend lever vidare för evigt.

Isabel Åtminstone så har de som försökte avliva den
med att smussa henne bort från Argentina kapitalt misslyckats.

Manuel Ja, aldrig har hon varit mera på alla argentinares läppar än vad hon är idag,
när peronisterna återvänder till makten.

Perón Tack vare henne.

Isabel Vad menar du?

Perón Hon älskar mig än. Hon sökte kontakt med mig från andra sidan
för att berätta för mig att hon ämnade återupprätta oss.

Isabel Vem menar du med oss?

Perón Jag, du, Evita och med oss alla peronister.

Isabel Så du menar att hon tolererar mig? Din gemål tolererar den,
som har intagit hennes plats? Hon kan med mig fastän hon är en kvinna?

Perón Hon struntar i dig, Isabel. Se, så vacker hon är.
Å, dessa kinder, som jag så många gånger så ömt har smekt!
Men jag vågar inte smeka henne nu.
Jag är rädd att hon skall vakna.

Isabel Hennes hår är smutsigt och fuktigt, och hennes näsa har sjunkit in.
Och se på hennes rostiga hårnålar! Har hon inte ett ärr också i pannan?
Hade hon det också som levande?

Perón Det får vi be doktor Ara rätta till.

Isabel Vem är det?

Perón Mannen som balsamerade henne. Han lever här i Madrid.
Jag har bjudit hit honom.

Isabel Så att han får se till så att din fru blir kopulationsduglig igen?

Perón (slår henne hårt på kinden) Inte ett ord till! Hon var värd tusen sådana som du!
Hon var född politiker, men du är bara född till skådespelerska!
Var glad att du över huvud taget får leva vid min sida som hennes efterträderska!
Det är du minsann inte värd att få vara!

Isabel (håller sig om kinden, kuschad) Förlåt mig, Juan.

Perón Jag borde tvinga dig till att kyssa liket som gottgörelse,
men du kan skada balsameringen. Du slipper.

Isabel Jag behöver inte kyssa henne. Jag älskar henne redan.
Jag älskade henne redan då.

Perón Manuel, sätt på locket igen tills doktor Ara kommer.
(Manuel lyfter upp locket.)

Isabel (mjukt) Nej, Manuel, låt kistan stå öppen.
(betraktar liket) Låt Evita få se litet dagsljus igen.
Hon har inte fått se det under alla de femton år som hon legat glömd i Milano.

Vilka skurkar som berövade dig Argentina, kära ljusa Eva!
De trodde de kunde rå på din odödlighet, men det kunde de inte.
Du är mera levande idag än vad du var medan du levde.
Varför dog du? Vilken hemlighet tog du med dig i graven?
(till Perón) Vad var det med henne egentligen, Juan, som fångslade dig så?

Perón Hon var den sannaste socialist som någonsin har levat.

Isabel Du gör bara saken ännu mera gåtfull. Vad är då en socialist?

Perón Den som bara vill ge och ger utan att kräva något tillbaka.

Isabel Men hon tog betalt för det. Hon gjorde Argentina bankrutt.

Perón Nej, Isabel, den äran tillhör mig. Det var jag som drev Argentina bankrutt efter hennes död. Det kan aldrig läggas henne till last. Hon var bara en kvinna. Medskyldiga till Argentinas bankrutt var dessutom ett antal missväxtår. Eva personifierade Argentinas höjdpunkt i historien tills vidare. Och i gestaltningen därav förbrukade hon sig själv. Hon gav sig själv helt för Argentina. Hon tog från de rika och gav åt de fattiga. Det är socialism.

Isabel Och själv blev hon därigenom rikast av alla.

Perón Hon var Argentinas sol som lyste över världen.

En sådan skönhet och glans kräver en ram.

Det var hennes pälsar och diamanter.

Hon var Argentinas historias enda kunglighet,

och vad är en kunglighet utan kronjuveler och hermelinmantlar?

Isabel (betraktar åter Evita) Jag förlåter henne, såsom Argentina förlåter henne.

Men jag förlåter henne endast emedan hon var en kvinna,
ty det ensamt ursäktar allt.

Perón Hon var mer än en kvinna.

Isabel Om hon var mer än en kvinna blev det hennes död.

Vad var det med henne som var mer än en kvinna?

Hennes kyla? Hennes hårdhet? Hennes barnlöshet?

Var hon eller du impotent?

Perón Du glömmer hennes sjukdom.

Isabel Vad hade hon för sorts cancer egentligen? (*Perón tiger.*)

Manuel (försiktigt) Det var cancer i livmodern, doña Isabel.

Isabel (efter en tystnad) Förlåt mig, Evita. Jag har talat respektlöst om dig.

Jag förstår nu att du måste ha lidit mycket,

ja, att du har utstått det värsta lidande en kvinna kan utstå.

En moder för en nation, tog ditt eget moderliv ditt eget liv.

Vad kan vara hårdare för en moder än att dödas av sitt eget skötes alstring?

Om ingen annan vill återbörda dig till Argentina skall jag bli den

som med vilka medel som helst återbördar dig till ditt eget hem och folk.

Perón Lägg på henne locket, Manuel.

Isabel Tål du inte se din hustru, Perón? Är du fortfarande rädd för henne?

Medge att du darrade för henne medan hon levde.

Hon var dig överlägsen i livet och är det fortfarande i döden.

Du ville ha henne död och begravd och glömd som ett avslutat kapitel,

eller hur, president Perón? Hon är ännu farligare för dig som död än som levande.

Hon återger dig nu makten och äran,

men du kommer aldrig att släppa in henne i Argentina mer.

Hon gav dig allt medan hon levde, och nu ger hon dig allt på nytt fastän hon är död,
och du vägrar fortfarande att ge henne något erkännande där för.

Du hade helst låtit henne ligga kvar under falskt namn i Milano.

Perón Nog nu, Isabel. Tänk på, att Evita är död, medan du lever.
 Jag har förlorat två fruar. Jag vill inte också förlora min tredje.
 Makten kallar mig ännu en gång. Peronisterna har segrat i Buenos Aires
 och kallar mig tillbaka. Bara därför har jag låtit Evita grävas upp från Milano
 och föras hit, ty jag ville se henne en sista gång och tacka henne.
 Det är gjort nu. Lägg på locket, Manuel. (*Manuel lägger på locket.*)
 När jag nu återvänder till Argentina blir det med dig, min levande fru,
 och inte med Evita, min döda fru.
 Argentina skall aldrig få se mig tillsammans med Evita mer. Hon är död.
 Men du lever, och du är den som Argentina skall se mig med.
 Och du skall bli vad Evita aldrig blev: min vicepresident.

Isabel (bugar sig) Jag tackar för den äran. Men vad skall Evita säga?

Perón Hon tiger, för hon är död, och det vet du.

Isabel Du fruktar henne alltså inte?

Perón Lika litet som jag fruktade hennes vålnad på seansen.
 Lik och vålnader fruktar man bara inte. Man vägrar att ta dem på allvar.

Isabel Och om de hämnas?

Perón De skulle bara våga.

Isabel Nåväl, vi får se vem som varar längst: du eller Evita.
 Men som kvinna står jag på Evitas sida.

Perón Och som vicepresident?

Isabel Som vicepresident, señor Perón, står jag på presidentens, Argentinas,
 dess folks och Evitas sida, ty det hade hon själv i så fall önskat.

Perón Nåväl, Isabel, få se om du klarar den uppgiften bättre
 eller sämre än vad Evita gjorde.

Isabel Ingen kan klara den bättre än Evita gjorde.

Perón Men hon dog. Du kan överleva.

Isabel Genom att hon dog för sin uppgift dog hon inte. Genom att inte dö
 kan jag misslyckas med min uppgift, vilket hon inte gjorde med att dö.

Perón Hellre en levande olycka än en död lycka.

Isabel Så talar min äkta man, som hellre älskar mig,
 som är sämre än Evita, som är död. Men är hon verkligen död?

Perón Hon är död för mig och för världen. Det räcker.

Isabel Men hon är kanske inte död för sig själv och för Argentina.

Perón Om hon någonsin återvänder till Argentina, så vill jag om den dagen säga:
 den dagen, den sorgen.

Isabel Var hon så fatal?

Perón Hon var mycket fatal. Hon duperade själva påven.

Isabel Och dig.

Perón Jag behövde henne.

Isabel Vad var det hos henne som du behövde?

Perón Hennes själ.

Isabel Fick du den någonsin?

Perón Nej, jag fick den aldrig, och hon dog hellre än att hon gav mig sitt yttersta
 och det enda jag åtrådde hos henne, som var hennes själ.

Isabel Hon lurade dig.

Perón Nej, Isabel, hon lurade sig själv.

Isabel Hur?

Perón Det är en lång historia.
 (*De drar sig åt sidan.*)

Scen 3. Samma scen som första scenen.

Manuel inträder och klappar på señora Henriquez port. Fru Henrietta öppnar.

Manuel (tar av sig hatten) Goddag, nådig frun, ursäkta att jag stör. Är fru Henriquez hemma?

Henrietta Vad vill ni?

Manuel Jag har betalning med mig för senaste gång. Jag hoppas ni känner igen mig. Se här. Ta pengarna. *(räcker fram en penningpung.)*

Henrietta Ursäkta mig, men fru Henriquez är inte hemma, och ni verkar något nervös.

Manuel Syns det?

fru Henriquez (inifrån) Släpp in honom, Henrietta. *(Henrietta släpper in honom.*

Väggarna glider i sär. Fru Henriquez sitter i en fåtölj vid sidan av scenen.

Samma bord med fyra stolar står i mitten.)

Manuel Tack, fru Henrietta och fru Henriquez.

Henrietta (ger pengarna till frun) Se, han har betalat oss alldeles för mycket.

Henriquez Unge man, först betalar er husbonde oss ingenting för våra tjänster, och sedan betalar ni för dem dubbelt upp ur egen ficka. Vad menas?

Manuel Hur vet ni att det är mina egna pengar?

Henriquez Ljug inte. Det ser jag på er. Herr Perón blev rädd för sin döda fru och kommer aldrig hit mer. Men varför kommer ni hit?

Manuel Jag vill träffa henne.

Henriquez Är ni nyfiken?

Manuel Ja.

Henrietta Det går inte för sig, nådig frun.

Henriquez Ni har betalat på tok för mycket. Jag skall ge er en session.

Men den får ni på köpet.

Henrietta Men frun, det är mot reglerna.

Henriquez Det är tydligt att Eva Perón har mera att säga. Sätt er, Henrietta, och herr?

Manuel Alvarez.

Henriquez Herr Alvarez.

Henrietta Men kan vi klara det på tre man hand?

Henriquez För Eva Perón är allting möjligt, om hon vill det. Sätt sig, Henrietta.

(De upptar tre stolar. Fru Henriquez har liksom förra gången ansiktet mot publiken, Henrietta vänder liksom tidigare profilen till, och Manuel upptar Peróns tidigare plats och vänder också sidan till.)

Ta av sig glasögonen, herr Alvarez. Släck ljuset och tänd stearinljuset, Henrietta. *(Hon gör så.)* Då är vi färdiga.

(Åter fullkomligt ljusdunkel. Evitas silhuett börjar framträda genast.)

Evita! Evita! Hör du mig?

Eva Ja.

Henriquez Vad vill du?

Eva Varför är min mans chaufför hos dig?

Henriquez Han är nyfiken.

Eva Älskar han mig?

Henriquez Älskar ni Evita Perón, señor Alvarez?

Manuel Ja – jag antar det.

Eva Bra. Lyssna nu noga. Han skall genast resa till Buenos Aires.

Min mor ligger döende. Han skall besöka henne. Är det klart?

Henriquez Det är helt klart. Herr Manuel, Evitas mor ligger döende i Buenos Aires.

Ni skall resa till henne och vaka vid hennes dödsbädd för Evitas skull.

Manuel Ja.

Eva Gör han som jag säger?
Henriquez Ja, han åtar sig besväret.
Eva Bra. (*Silhouetten försvinner. Ljuset slocknar.*)
Henriquez Tänd i taket, Henrietta. (*Hon tänder.*)
 Ni har fått en stor uppgift, herr Alvarez.
Manuel Jag är rädd för det.
Henriquez Var inte rädd för det. Det är ert öde. Res genast.
Manuel Ja, jag får väl göra det.
Henriquez Visa honom vägen ut, Henrietta.
Henrietta Den här vägen, herrn.
Manuel Ja, det gick ju snabbt, det här. Adjö då, och tack.
Henriquez Lycklig resa, unge man.
 (*Manuel går ut, tar på sig mössan, och väggarna sluts på nytt.*)

Scen 4. Buenos Aires. Doña Juanas dödsbädd.

(*Hon ligger i en stor säng omsvärmad av släktingar.*)

Doña Juana Oj oj oj! Oj oj oj! (*jämrrar sig.*)
Erminda Lugna sig, mamma. Det gör inte så ont som det låter.
 (*torkar svetten i hennes panna.*)
Elisa (kommer in) En man är här och vill träffa mamma innan hon dör.
Erminda Vem är det?
Elisa Han säger att han är en trogen tjänare till el presidente Perón.
Erminda Släpp in honom. (*Elisa släpper in Manuel.*)
Manuel Hur mår hon?
Elisa Dåligt. Hon dör när som helst.
Manuel (faller på knä framför Doña Juana) Då är det verkligen sant.
 Lyssna till mig, allesammans. Jag är här för att trösta Doña Juana
 på uppdrag av hennes egen dotter Evita, som vid en spiritistisk seans visade sig
 för mig i Spanien. Jag har kommit hit hela denna långa väg på uppdrag av Evita.
Juana Evita! Evita!
Erminda Mamma!
Elisa Ni har upprört henne. Nu får hon inte dö i fred.
Juana Nej, nej! Jag känner Evita i närheten! Hon är här! Var välsignad, min son,
 som är här i stället för Evita! Ja, jag förstår att hon har sänt er hit,
 för att hennes man presidenten inte ville komma.
 Evita! Varför for du någonsin till Buenos Aires?
 Jag varnade dig ju för den farliga storstaden!
 En ängel som du passade inte in där.
 Den förgjorde dig, och den förgjorde ditt rykte....
 (*Evitas silhuett uppträder bakom dem. De ser den inte.*)
Eva Skulle jag då ha möglat bort hemma i er fattiga landsortshåla?
 Skulle jag ha gått passiv genom livet som en annan nolla?
Juana Evita, du skulle ha lyssnat på mig! Jag gjorde allt
 för att ni skulle få leva ett respektabelt liv trots mitt onda rykte!
 Jag gav er de bästa kläder någon hade i staden!
Erminda Hon yrar. (*torkar svetten.*)
Eva Ja, du var den bästa tänkbara moder för oss,
 men vi fick alla heta horungar så länge vi levde i Junín.
Juana Evita! Sådana ord du tar i din mun!

Eva Du lärde oss dem inte, men andra lärde oss dem.
Vi fick dem upp i halsen trots din goda uppfostran.
Ingen gav oss en bättre uppfostran än du,
men de andra kallade oss horungar, prostituerade barn och brådmogna fnask.

Juana Evita!

Manuel Jag tror verkligen hon talar med Evita.

Eva Du måste förstå, att åtminstone en av oss måste göra något åt saken.
Jag levde orörd i storstaden så länge jag kunde. Jag ansträngde mig verkligen.
Aldrig att jag gav mig åt någon frivilligt. Min första kärlek, mitt första samlag
var för mig värre än döden. Då började döden för mig,
ty det var ofrivillig, påtvingad kärlek. Jag utnyttjades som en slav.

Juana Evita!

Eva Men jag tänkte på dig och uthärdade de nio årens förnedring.
Din man älskade dig verkligen, och det fick du heta hora för,
men jag fick heta hora fastän jag aldrig var älskad. Jag blev bara utnyttjad.

Juana Min dotter! Låt mig få se dig! Låt mig få krama om dig!

Eva Snart, mamma. Tiden är inte mogen än.

Juana Du var min yngsta dotter och älsklingsdotter. Bara din bror var mig kärare
än du, han, som för din skull begick självmord efter din död.
Varför blandade du dig någonsin i politiken? Du skulle ha stannat
och levat som den oskuld du var ämnad till här hemma.

Eva Jag försökte utnyttja politiken som männen utnyttjade mig. Det blev min hämnd
på dem. Bakom all orättvisa, allt våld, all utsugning och all fattigdom ligger egoistiska
mäns krassa politik. När Perón upphöjde mig använde jag deras egen politik emot dem
och förklarade den krassa egoistiska makt- och penningvinstpolitiken krig.
Och jag kämpade tills jag föll. Och jag förlorade aldrig.

Juana Man kan inte kämpa mot män, Evita.

Eva Jo, det kan man, och det måste man, om man är född en sådan jungfru som jag.
För varje natt som männen utnyttjade mig stal jag senare en miljard
ur deras plånböcker och gav till de fattiga. Du bör vara stolt över din dotter, mamma.
Mitt baskiska blod kunde ingen lura i längden. Jag lurade dem alla.

Juana Men ditt rykte, Evita! Du tänkte då aldrig på ditt anseende.
Militären, England och USA hatade dig för vad du blev.

Eva Vad gjorde det så länge folket och kyrkan älskade mig?
Jag tog engelsmännens och amerikanernas pengar och använde dem
till att göra militärmakten onödig. Var det fel?

Juana Du gjorde i alla fall vad du trodde var rätt. Jag förlåter dig, mitt barn.

Eva Jag visste vad som var rätt och gjorde det. Där har du din dotter.

Juana Ja, Evita, men du hade inte behövt dö. Du hade levat mycket längre,
bättre och lyckligare om du hade varit mera som andra.

Eva Jag var inte lika fördärvad som alla andra, och jag blev det inte heller
hur än storstaden försökte förnedra mig. Det var det som var felet med mig.

Juana Var välsignad, min dotter. Jag älskar dig. Jag är stolt över dig.

(Silhuetten försvinner.)

Erminda Hon är död.

Elisa (undersöker kroppen) Ja, hon har lämnat oss.

Erminda Buhuuu! *(gråter)*

Elisa (gör korstecknet) Herre, låt henne vila i frid.

de andra (korsar sig) Och låt det eviga ljuset lysa för henne.

(Även Manuel korsar sig. Alla försjunkar i tyst byn. Många snyftar liksom Erminda.)

Akt II.

Scen 1.

Juan Perón återkommer till Buenos Aires. Isabel är med honom.

Folket hurrar när de visar sig uppe på en ramp. Manuel är i bakgrunden.

Folket Hurra!

Perón (när folket äntligen låter honom tala) Jag är stolt över att åter få kalla mig argentinare.

Folket Hurra! Viva Perón! Viva el presidente! Viva Perón!

Perón Mitt folk! Er arbetare är tillbaka hos er igen!

Folket Hurra!

Perón Det är åter den 17 oktober 1945!

Folket Hurra!

Perón Den här gången skall denna dag aldrig ta slut!

Folket Hurra!

Några röster Viva Evita! Viva Evita!

Perón Mitt folk!

Folket Hurra! (*Evita visar sig i bakgrunden som levande silhuett.*)

Ett antal röster Viva Evita! Viva Evita!

Isabel (till Perón) Vad ropar de?

Perón (till henne) De tror att du är Evita.

Isabel Evita är död. (*går fram. Till folket:*)

Mitt folk! Jag är inte Evita! Evita är död! Hon finns inte längre! Jag är Isabelita!

Folket Viva Evita! Viva Evita! Viva Evita!

Några röster Var är Evita?

En arbetare (går fram till rampen) Var är Evitas stoft? Det tillhör Argentina!

Perón Mitt folk! Några ord om Evita! Hon har aldrig dött!

Folket Hurra! Hurra! Viva Evita!

Perón Hon lever med oss här och nu idag! Hon skall alltid vara med oss!

Folket Hurra! Viva Evita!

Några röster Var har du kistan?

Folket Var har du kistan! Var har du kistan! Var har du kistan!

Isabel (träder fram) Evita är på väg! I hennes namn lovar jag er:
jag ska se till så att hon kommer hem!

Folket Viva Evita!

Andra Isabelita! Isabelita!

Folket Viva Evita! Viva Evita! (*Perón och Isabel går ner. Folket skingras.*)

Perón torkar sig om pannan. Evita försvinner.)

Perón Puh! Vilken välkomstceremoni! Man kunde tro att det inte var vi som kom tillbaka, utan Evitas ande.

Isabel Hur kan hon vara så levande hos dem fortfarande?

Manuel Evita är en del av Argentinas identitet.

Isabel och Perón Vad säger du?

Manuel Jag vet så lite om henne. Men jag skulle gärna veta mera.

Perón Hon är död, Manuel. Lär dig det. Försök inte gräva upp henne.

Isabel Juan har fått nog av henne. Hon dominerade honom till slut.
Hon blev farlig för landet.

Perón Tyst, Isabel. Lämna Evita i fred. Manuel, *Isabelita* är här nu.

Manuel Ursäkta mig, men Isabelita är mycket äldre, osäkrare och mindre vacker.
Argentina behöver sin Evita, skönheten som dog som ung och därför aldrig dog.

Perón Jag tar henne aldrig hit till Argentina. Det får någon annan göra. Jag vågar inte ta risken att hon reser sig ur kistan och sätter sig över mig och Argentina igen. Argentina är en demokrati.

Manuel Det blev en demokrati när Evita förde dig till makten.

Perón Du tycks ha läst på. Vad vill du egentligen?

Manuel Forska i Evitas personlighet.

Perón Då är du på rätt ställe. Hon är fortfarande mera här än hos sitt lik i Spanien. Här kan du fråga vem som helst om Evita. Alla i Buenos Aires känner och minns henne.

Manuel Får jag forska?

Perón Så länge jag är president är Argentina en demokrati. Vem kan hindra dig? Hennes läkare lever ännu liksom hennes biktfar. De vet allt. Alla vet något om henne, och alla vet mer än allt. Alla förskönar henne. Till och med jag förskönar henne.

Isabel Evitas image kan bli till hjälp för vårt parti. Den här gången skall du behålla makten, Juan. Och du skall göra det med min och hennes hjälp. Låt Manuel få bidra till att hålla myten vid liv. Han kan skapa nya legender.

Perón Och hennes kista?

Isabel Du har min kropp i stället för hennes.

Perón Nåväl. Så länge vi lever ska hon åtminstone inte komma emellan oss. Hon får tjäna politiken, men vi ska inte umgås med henne.

Isabel Och så länge hennes kista dröjer kvar i Spanien har folket här ännu något att se fram emot.

Perón Argentina är inte så rikt längre. Vi behöver henne för vår ställning. Hon är fortfarande peronismen.

Isabel Ja, hon får väl vara det då, men ingenting mer!

Perón Nej, ingenting mer. (*de går*)

Manuel (till publiken) För min del börjar nu ett spårhundsarbete. Jag ska leta fram alla dem som presidenten har talat om som kände Evita och hennes bror alltför väl: hennes läkare, hennes präst, och hennes astrolog. Peronismen är återupprättad och behärskar åter Argentina efter 18 år, Juan Perón är åter president, - det är bara Evita som fattas. (*går*)

Scen 2.

Manuel Doktor Ivanisevitj, ni kände Evita. Vem var hon egentligen?

Ivanisevitj Den frågan kommer ni aldrig att få besvarad, min vän.

Manuel Men ni kände henne.

Ivanisevitj Alla kände henne. Alla kan besvara din fråga utan att kunna besvara den.

Manuel Men ni var hennes läkare.

Ivanisevitj En av dem. Jag kan berätta rent medicinskt vad jag vet om henne. Hon var född klen och sårbar. Hennes stofthydda tålde inte stora påfrestningar. Ändå utsatte hon sig själv för oerhörda påfrestningar. Det finns de som påstår att hon arbetade ihjäl sig, och på sätt och vis var det sant. Hon vägrade att någonsin medge att hon var sjuk när hon var det. Hon hatade läkare och lydde aldrig deras förnuftiga råd. Hon skyddade sig aldrig mot de syfilissjuka lösshärdar och pestsmittade spetälska som hon kysste och kramade för att ge dem tröst och mänsklig kontakt. Gav man henne medicin eller antiseptiska medel kastade hon dem mot väggen

så att de splittrades. Hon kunde hålla på och arbeta i veckor tjugo timmar om dygnet.
Det var tvunget att hämna sig.

Manuel Vad sade då presidenten?

Ivanisevitj Han sade ingenting. Det var inte han som var president. Det var hon som var det.
Vid sidan av henne, som gjorde allt, var han bara en diffus symbol, som aldrig visade sig.
Hon gjorde honom och var den som regerade det mänskliga Argentina.

Manuel Förklara vad ni menar.

Ivanisevitj Ödet gjorde såväl Argentina som henne och Perón. Efter kriget var Argentina liksom Sverige och Schweiz och andra av kriget orörda länder rikast i världen.
Och i det ögonblicket fick militären för sig att störta överste Perón, som var mäktigare än andra. Han hade då redan levat ihop med Evita i två år, och hon hade hunnit lära sig mycket, fastän hon fortfarande spelade in filmer och radioserier. När marinen fångslade den alltför inflytelserike översten - vad gjorde Evita då? Hon gick ut på gatorna och talade med folket individuellt.
Under åtta dagar gjorde hon inte annat än talade med enkla människor, varpå hela landet började demonstrera för hennes mans befrielse.

Hon menade själv att hon inte spelade någon roll i det hela, och det gjorde hon inte heller.

Hon var ingen politiker. Men hon talade med enkla människor, och eftersom Argentina liksom andra länder huvudsakligen består av enkla människor så vållade hennes individuella mänskliga samtal med enkla människor en kedjereaktion som väckte hela landet till en massiv fredlig demonstration. Och Perón släpptes fri, han valdes till president, han gifte sig med Evita, och därmed var Argentina demokratiskt igen för första gången på femton år.
Det var vad den 17 oktober 1945 handlade om.

Genom Evitas mänsklighet blev plötsligt Argentina en mänsklig demokrati.
Men hon var inte alls intresserad av politik. Hon älskade Perón och var endast kvinna.

Hon gjorde vad hon kunde: hon hjälpte de fattiga, hon satte byråkratin ur spel med att personligen utgöra statens alltid öppna sociala institution där hon själv var den direkta mänskliga hjälpen och förstående kontakten, men hon höll sig konsekvent utanför politiken.

Hon hade inte ens något som helst begrepp om pengar.

Hon bara gav utan att fråga vad det kostade.

Argentina råkade för tillfället höra till världens rikaste länder, och hon fanns där som gav Argentinas rikedomar åt dem som behövde det.

Och just genom att hon alltid föredrog att stå bakom Perón i stället för vid hans sida blev hon mäktigare än honom. När man försökte övertala henne till att bli hans vicepresident backade hon ur och föredrog att dö hellre än att upphöra med att bara vara en nationen och presidenten tjänande och älskande hustru och kvinna.

Manuel Är det sant som doktor Ivanisevitj säger, pater Benitez?

Benitez Ja, hon var en mycket ovanlig kvinna. Som hennes biktfar vet jag mer om henne än någon annan. Hon hade en makt över männen som jag inte vet någon annan kvinna någonsin ha haft. Ändå var hon inte alls vad man på modernt språk brukar kalla "sexig". Alla är ense om att hon var gudomligt vacker, men egentligen var hon inte det. Hennes mun var simpel och vulgär, ansiktet var alldeles för regelbundet och ovalt, hennes hår var blonderat, och hennes gester och skådespelarfasoner var billiga.

Det enda som slog an på folk egentligen var hennes ögon, som var som diamanter.

Hon hade en slipad själ som var skarpare än någon annans.

Hon genomskådade alla och visste vad rättvisa var och sökte den verkligen.

Den som mötte hennes blick glömde den aldrig.

Manuel Hur var hennes samtal med påven?

Benitez Det ögonblicket var kanske det mest avgörande i hennes liv.
Påven ensam fick henne någonsin att skämmas en aning för sig själv.
Han påtalade för henne inkonsekvensen i att hon, som kom från det enklaste folket
och kände dess nöd, klädde sig i världens dyraste kläder och juveler och lät sig synas
över hela världen i dem som en annan exhibitionist.
Han gjorde slut på hennes sista skådespelarlater.
Och hon var honom alltid tacksam för det och ju mera så ju äldre hon blev.

Manuel Varför fick hon inga barn? Ville hon inte ha några?

Benitez Hon älskade Perón, men han älskade inte henne. Han var alltid blyg för henne,
ty han visste att hon behärskade honom, vilket hon aldrig visste själv.
Hon härskade omedvetet såväl över honom som över hela Argentina,
och aldrig har Argentina varit lyckligare.

Manuel Det sägs att hon även rådfrågade en astrolog. Vem var denne astrolog?

Benitez Ja, han kände även hennes bror och umgicks med honom
ännu långt efter Evitas död, men var han är nu vet jag inte.

Manuel Det sägs att hon träffade honom dagen före el Cabildo Abierto.

Benitez Hon talade aldrig själv om denna astrolog. Jag vet inte vem han var.

Manuel Han kunde kanske förklara hennes gåta.

Benitez Vad är hennes gåta?

Manuel Hennes tragedi.

Ivanisevitj Hon dog i cancer. Vad är det mera?

Manuel Men varför dog hon i cancer, och varför ville hon dö?
Varför ville hon aldrig ta mediciner, och varför vägrade hon låta undersöka sig
innan hon själv visste att hon var döende? Däri ligger mysteriet.

Benitez Ett olösligt mysterium, som bidrog till den eviga legenden om henne.
Det är sant, att hon hade kunnat leva mycket längre och till och med botas,
om hon gått med på operation tidigare. Doktor Ivanisevitj här upptäckte hennes cancer
ett och ett halvt år innan hon själv medgav att hon var sjuk.

Ivanisevitj Ja. Hon hotade med att landsförvisa mig om jag sade någonting.

Benitez Ni var feg som inte sade någonting.

Ivanisevitj Det medges.

Manuel Men hur skall vi lösa mysteriet? Vi kan inte bara lämna det.

Ivanisevitj Jag är ledsen, men jag kan inte hjälpa er.

Benitez Inte jag heller.

Ivanisevitj Och inte hon heller, för hon är död.

Manuel Det är det jag vägrar acceptera. En sådan god kvinna kan inte och får inte dö.

Ivanisevitj Faktum kvarstår att hon är död.

Benitez Ja, adjö då, señor Alvarez, och lycka till med era efterforskningar.

Ivanisevitj Personligen tror jag inte att den där astrologen någonsin fanns.

Manuel Vi får se.

Benitez Ja, adjö då.

Manuel Adjö, och tack för er hjälp.

Ivanisevitj Det var så litet. (*Doktorn och jesuiten går. Scenen mörknar.*)

Manuel Så är jag då ensam kvar i mörkret, förlorad i ett mysterium som ingen kan lösa.
Och varför skulle jag då lösa vad ingen annan har kunnat lösa?
Varför är det så ytterst angeläget att jag löser det?
(*Evitas levande silhuett börjar framträda. Han ser henne inte.*)
Vad är det med denna döda kvinna som lockar mig så?
Hon är som ett svart hål som jag sugs ner i. (*Silhuetten blir ständigt klarare.*) Evita!
Varför lever du fastän du är död? Varför hemsöker du fortfarande de levande?

Varför lyckades aldrig någon begripa sig på dig,
och allra minst din egen man presidenten?
Men jag ropar ut i en natt utan stjärnor, och universum tigger stilla.
Det hör mig inte ens. Jag får inte veta vad det var med henne
förrän kanske på andra sidan graven.

(går resignerat ut med böjt huvud utan att se Evita.)

*(Silhuetten träder fram på scenen utan att vi ser hennes ansikte: Ljuset kommer bakifrån.
Man ser blott hennes blonda i nacken uppsatta hår, hennes enkla klädsel
och hennes böjda hållning, som visar att hon har bekymmer.
Så går hon ut i motsatt riktning; Manuel gick ut åt höger, framåt;
hon går ut åt vänster, bakåt. Hon skall just försvinna ut,
när hon stannar och knackar på en dörr, som har dykt upp, som tidigare låg i skugga.
En enkel man öppnar dörren.)*

Evita Jag söker astrologen José Lilienthal.

José Det är jag. Stig in, señora. Ni är väntad.

Evita Ni känner igen mig?

José Hela världen känner er.

Evita Det är bara jag som inte gör det, och det lider jag av. Ni har ställt mitt horoskop?

José Så gott jag har kunnat. Det är färdigt.

Evita Jag litat på er. *(José visar henne en plats att sitta. Väggen har glidit undan
och blottat en fattig lärds enkla bostad med mycket böcker och damm.)*

José Ni gav mig en vansklig uppgift, då ni inte visste den exakta tidpunkten för er födsel.

Evita Dokumenten i min hemstad om mitt ursprung är förstörda av regeringen.

José Ja, ni sade det. Det fördunklar ytterligare ert fall.

Jag kan tyvärr inte ge något entydigt svar på er fråga om vad ert öde är.

Evita Jag betalar er frikostigt.

José Det hjälper inte. Jag brukar insistera på att få göra arbeten som inte kan värderas
i pengar. Men, som sagt, jag har gjort så gott jag har kunnat.

Jag har två olika bilder av er själv att uppvisa för er
som baserar sig på de två olika uppgifterna om tiden för er födsel.

Det märkliga är att de två olika horoskoperna på olika sätt visar samma tendenser.

Men personligen tror jag mer på det första.

Evita Förklara det för mig.

José Ni har Ascendenten i Jungfrun och i opposition därtill Uranus i Fiskarna.

Alla de övriga planeterna ligger ovanför horisonten,
vilket tyder på ett synnerligen publikt liv. Tre viktiga konjunktioner förekommer:
Solen med Mars i Oxen i Jungfruns dekan, Månen med Saturnus i Lejonet
i Fiskarnas hus, och Jupiter med Pluto i Cancer.

Evita Vad menar ni med Cancer? Det låter som en sjukdom.

José Jag menar Kräftans tecken. Men ni har ytterligare en konjunktion, som säger allt.

Evita Och vad säger den?

José Señora, er Medium Coeli befinner sig i exakt konjunktion med månens södra nod
och alltså i exakt opposition till dess norra nod. Den norra noden har ni i Skytten
och den södra i Tvillingarna, vilket är de bästa tänkbara placeringarna för ens noder.
Felet är bara det, att det skulle ha varit tvärtom. Den södra noden i Tvillingarna
skulle ha befunnit sig i kontakt med Nadir, och den norra noden i Skytten
skulle ha varit tillsammans med er Medium Coeli i stället för tvärtom.

Evita Och vad betyder det?

José Señora, den södra noden indikerar ens ovanor, det som man klamrar sig fast vid och det
som är dåligt för en, det som blir ens undergång, ens värsta laster och ens ödes utgång.

Ni har denna ödesnod omedelbart vid Medium Coeli, er karriärs höjdpunkt i det tionde huset.
Det betyder, att er makt, er karriär, er sociala ställning och er ambition blir er undergång.

Evita Förklara detta närmare.

José Den södra noden visar var man överanstränger sig och stagnerar ihjäl sig.
Ni har denna nod i er offentliga samhällsposition.

Evita (efter en andlös tystnad) Jag förstår precis vad ni menar. Ni har slagit huvudet på spiken.

Ni anar inte hur jag har känt det den sista tiden. Någonting gnager mig inifrån, och detta onda är en känsla av att allt vad jag gör är meningslöst.

Ju fler stackars människor jag hjälper, desto fler återstår som kräver mera hjälp, desto fler fiender får jag inom armén och de rika, desto hemskare saker skriver de om mig utomlands i pressen, desto mindre förstår världen min goda vilja, desto större otacksamhet möter jag personligen, och allt detta kramar musten ur mig.

Jag älskar mitt arbete, jag njuter av att få hjälpa upp dem som har det svårt och gör det gärna tjugo timmar om dygnet, men när jag sedan får höra militärernas ryktesspridningar om mig, utlandspressens billiga veckotidningsreportage om mitt exhibitionistiska skådespeleri, och kyrkans anklagelser mot vad de kallar min fariseism, då drunknar jag i denna kortsynthet, detta oförstånd, denna okunnighet, som tycks besjäla hela världen. Jag har bara mött ont i denna värld, och ju mera jag har försökt bota det, desto ondare har det blivit.

Jag kallas för världens mäktigaste kvinna, och man pekar hånande på mina smycken och kläder för att därmed indikera vad jag använder min makt till.

Men jag har aldrig sökt makten. Jag har aldrig velat befatta mig med den.

Allt vad jag äger har jag fått av sådana som vågat visa mig någon tacksamhet.

Det är sant att jag hjälpte min make till makten,

och ingen har visat mig större tacksamhet än han, men jag kommer aldrig att dela denna makt med honom eller göra anspråk på ens ett hörn därav.

Makten fördärvar, och hela mitt liv har jag fått kämpa emot att bli fördärvad; och ju hårdare jag kämpat, desto mer fördärvad har man velat se mig, och desto mer har man ökat ansträngningarna att fördärva mig. Människan är i grund och botten ruttet, och denna ruttet het är vad jag alltid har bekämpat, och därför tror människan att jag är den ruttaste, ty människan vill icke förlora sin ruttet het.

Det är min fatala lärdom som presidentska av denna tid och värld.

Vad spelar det då för roll vad jag gör?

Vad spelar det då för roll vilka sjukhus jag bygger om folk vill förbli sjuka, och vad spelar det för roll hur jag bemödar mig om att göra dem hemtrevliga och människovärdiga om människan blott vill vantrivas i sin ovärdighet?

Vad har egentligen socialismen haft för funktion i historien?

Jo, ju mer den har ansträngt sig för att råda bot på fattigdom, sjukdom och omänsklighet, desto mer har fattigdomen, världssjukdomarna och samhällets omänsklighet brett ut sig.

Vad har ryssarna åstadkommit, som tog initiativet till den socialistiska världsrevolutionen?

Diktatorn Stalin, blodigare än alla tsarer tillsammans. Och vad har jag och Perón åstadkommit genom vårt försök att demokratisera och socialisera Argentina?

Jo, hela världen kallar oss maktfullkomliga fascister som utsuger landet.

José Señora, ta det inte så hårt.

Evita (avbryter honom) Jag är född överkänslig, och därför är jag vad jag är, och därför tar jag allting så hårt som jag gör. Jag tål inte orättvisor.

Jag tål inte otacksamhet, okunnighet, negativism och den manliga vulgaritet, ytlighet och det lättsinne som präglar hela världen och som bara handlar om sex.

Världen är besviken på mig för att jag är mera kysk än sexig,

och därför skriver den ner mig. Om jag är sådan som militärerna, oligarkin

och de brittiska och amerikanska kapitalisterna försöker inbilla världen att jag är, så vill jag inte längre leva. Den Evita som utlandspressen skriver om med sina miljoner i Schweiz måste dö, ty den Evita är inte jag, och henne förbannar jag.

José Señora, låt mig få belysa er konjunktion mellan Saturnus och Månen i Fiskarnas hus. I Lejonets tecken och Vädurens dekan står denna konjunktion för makt och mod, en makt i rättvis anda och med en hejdlös känslösam inlevelse i form av medmänsklighet. Men denna konjunktion är i Fiskarnas hus i Kräftans dekan. Kräftan är den ömma självupppoffrande modern som är livets yttersta försvarare, och Fiskarna är universalism, odödlighet, hemlighetsfullhet, andlighet och transcendens. Makten i detta hus måste övergå i något transcendentalt, ett övernaturligt statiskt tillstånd, en oantastlig evighet. På samma sätt som den norra noden i Nadir visar vägen ut ur ert dilemma genom uppgåendet i den yttersta ödmjukheten, så visar er Saturnus-Måne-konjunktion i Fiskarnas hus er makts och ställnings övergående i något opåtagligt och universellt.

Evita Och vad visar Jupiter med Pluto i Cancer?

José Pluto måste hämma Jupiters expansion. Pluto är den som gnager på ert goda hjärta. Pluto paralyserar.

Evita Det räcker. Och vad visar mitt andra horoskop?

José Ert andra horoskop ger er en ascendent i Skorpionen och en Medium Coeli i Lejonet. I det horoskopet sammanfaller er Nadir med er Pars Fortunae, den så kallade lyckopunkten eller ödespunkten.

Evita Vilket betyder?

José Exakt samma sak som er norra månnod i Nadir betydde.

Evita Jag tackar er. Hur mycket är jag skyldig?

José Ingenting, señora. Det sade jag er från början.

Evita Nåväl, ni skall få som ni vill. (*Hon småler.*) Men en belöning tror jag att jag kan lova er.

José Vad kan det vara?

Evita Om jag någonsin får en plats i evigheten, så skall ni få dela den med mig.

José (bugar sig vördnadsfullt) Jag tackar er, madame.

Evita Farväl, och tack.

José På återseende i evigheten, madame. (*Hon går.*)

Akt III.

Scen 1. Evita framträder på balkongen. Folket jublar ihållande.

Folket Evita! Evita! Evita!

Andra Viva Evita! Viva Evita! Viva Evita!
(*De håller på i flera minuter. Så dämpar de sig i förväntan på att hon skall tala.*)

Evita Vad är jag att ni skulle hylla mig så? Jag är ingenting. Jag är bara en kvinna. Jag är bara kärlek. Och all den kärlek som jag är, som jag är skapt av och som jag består av från topp till tå, är till för er och för min älskade man, för Argentina och för detta mitt barärmade folk.

Folket (jublar) Evita! Evita! Evita! Viva Evita! Viva Evita! (*som förut.*)

Evita Mina älskade barn, jag är er moder. Jag lever endast för er. Jag lider varje dag för er, jag offerar mitt liv varje dag för er, Gud ser mina tårar och kval, och han vet hur gärna jag dör för er, ty han vet hur ömt mitt modershjärta dyrkar er och Perón mer än sig själv.
(*Folket försöker börja jubla på nytt, men hon höjer händerna avvärjande.*)

Låt oss inte glömma San Luis och den storartade hjälpinsats, som då den endast överste vordne hjälten Perón mobiliserade hela Argentina för! Vårt arbete började där bland ruinerna i bergen efter den svåra jordbävningen som begravde familjer, kvinnor och barn som tillhör evigheten.

Det var den sociala hjälpaktionen som förenade mig och vår Perón i vår mission för mänskligheten. Aldrig skulle vi tröttna, lovade vi oss, på att hjälpa alla människor som hade det svårt. Perón fick då mina ögon att öppnas för hela Argentinas utomordentliga nöd, för alla de föräldralösa barnen, för alla arbetare utan lön, för alla de omänskliga förhållandena i storstäderna, för den oacceptabla fattigdomen, för den besuttna herreklassens grova okunnighet om vad som var nödvändigt för landet, för landssjukdomarnas onödiga upphov och för hur nödvändigt det var att hjälpa detta arma land med vilka medel som helst. Perón hjälpte oss, därför hjälpte jag honom, och därför står vi eniga för evigt med hela Argentina bakom oss som världens mest konstruktiva exempel på fungerande genomförd socialism. Glöm aldrig, o mitt älskade folk, att Perón återskänkte er demokratin efter femton års juntastyre!

Honom ensam är vi skyldiga allt vårt tack och allt vårt politiska och moraliska stöd så länge vi lever. Han ensam gjorde vårt vackra ädla framstående Argentina möjligt.

Folket Hurra! Viva Evita! Viva Perón! Viva Evita Perón! (*jublar som förut*)

Evita Jag älskar er. Aldrig har ett politiskt ledande par som Juan Perón och hans lilla fru älskat sitt folk så som vi gör. Endast kärlek håller oss vid makten, endast vår kärlek gör oss värdiga den, endast er kärlek håller oss vid liv, och i detta tecken skall vi segra.

Tillsammans skall vi alla i kärlekens eget tecken göra Argentina till världens kärleksnation nummer ett. Genom Argentina och den kärlek som leder det skall alla folk på jorden vara välsignade!

Folket Evita! Evita! Evita! Viva Evita! Viva Evita! (*Hon försvinner.*)

(*Manuel dyker upp bland folket.*)

En arbetare Frågar du vad Evita har gjort för oss? När jag förlorade min arm i mitt arbete gav hon mig personligen och min familj en gedigen pension på livstid på villkor att jag fann mig ett nytt arbete om än mindre. Sedan dess har jag med min ena arm arbetat bättre och mera än vad jag någonsin gjorde förr.

En sliten dam Jag och mina sju barn blev vräkta för att jag inte kunde betala hyran efter att ha blivit bestulen. Jag gick till henne och grät, och hon gav mig personligen en villa att bo i och äga för resten av livet.

Hon har sett till så att alla mina sju barn nu får en gedigen utbildning.

En gammal man Jag var arbetslös och luffare, och det fanns många sådana som jag.

Hon byggde ett hem åt oss och bad oss att sköta om det och underhålla det så att luffare och dagdrivare aldrig skulle behöva sova på gatan. Vi har för hennes skull bemödat oss om att göra vårt hem till det renaste och finaste i Buenos Aires.

En mogen präst Före henne rådde förtrycket; vem som helst kunde göra vad han ville i Argentina. Lagen var maktlös, hänsynslösheten var den enda fungerande politiken, de rika blev rikare och färre medan de fattiga blev fattigare och fler, Argentina hotade att bli som Brasilien, men så kom hon, och hoppets ljus tändes i Argentina. Och miraklet med henne var att hon fick Argentinas hopp att infrias. Hon är Argentinas skyddshelgon.

En man på kryckor Jag hade polio från barndomen. När jag kom till henne byggde hon ett sjukhus i mitt namn, och det sjukhuset pyntade hon med sådana gardiner och tapeter som hon visste att skulle innebära en trevlig miljö så att patienterna fortare skulle tillfriskna. Vem utom hon har någonsin tänkt på vikten av att ett sjukhus miljö måste vara mänsklig och trevlig?

Manuel Men hur orkar hon göra allt detta? Hon är ju bara en kvinna!

Hur orkar hon leva för alla sina tjugo miljoner argentinare samtidigt och så intensivt och umgås med så många av dem dagligen? Hur orkar hon offra sig för oss alla?

Prästen Det är du inte ensam om att undra.

Arbetaren Hon är en av oss. Vår välfärd är tryggad bara så länge hon lever.

Om hon försvinner kommer bara militärjuntorna över oss igen, och då får vi bara hänsynslösa utsugande brittiska och amerikanska kapitalister och tyska före detta nazister över oss som berövar oss vårt människovärde.

Vi måste befästa hennes makt så att hon aldrig förlorar den. Vad säger ni, Argentinas barärmade peronister och arbetare? Perón är gammal och kan dö.

Låt oss göra henne till vicepresident!

Många Ja, låt oss göra henne till vicepresident!

Fler och fler Vi vill ha Evita som vicepresident! Vi vill ha Evita som vicepresident!

Vi vill ha Evita som vicepresident!

(De håller på tills hon uppträder igen men nu vid president Peróns sida.)

Med ens tystnar folket, scenen läggs i mörker, och man ser endast Evita och Perón.)

Evita De vill ha mig till vicepresident.

Perón Du vet att det inte går. Militären går inte med på det.

Evita Men folket vill det.

Perón Det hör inte hit. Det är omöjligt.

Evita Kan vare sig du eller jag någonsin trotsa folkets vilja?

Perón Alla politiker måste göra det för att rädda sitt ansikte.

Evita Jag vägrar att göra det.

Perón Du gör militären och flottan till våra fiender.

Evita De har alltid varit mina fiender. Minns, att flottan en gång ämnade mörda dig.

Perón Det hör inte hit. Att du blir vicepresident är politiskt omöjligt. Du måste backa ur.

Evita Säger du det som politiker, som general eller som argentinare?

Perón Jag är din man. Du måste lyda mig.

Evita Det var länge sedan du älskade mig.

Perón Det hör inte hit. *(tystnad)* Lyssna, Evita. *(tar henne om skuldrorna)*

Om du inte backar ur störtar du landet i olycka! Det kan bli inbördeskrig! Lita på mig.

Evita Du gör mig sjuk. Aldrig förr har jag motstått folkets vilja.

Perón Folket vet inte alltid vad som är bäst för dem. Du måste lita på mig.

Jag är i alla fall president.

Evita Du är man, och endast därför har du makt över mig. Men endast kvinnan kan ge mannen någon makt över henne. Utan mig är du död för Argentina. Begrips?

Perón Vad menar du?

Evita Aldrig skall min lojalitet mot dig och Argentina upphöra. Var säker på det.

Perón Vad tänker du göra?

Evita Du skall få lyssna till mig och folket. Du skall få se vad som händer när jag inte blir vicepresident.

Perón Jag hoppas du vet vad du säger och gör.

Evita Om någon kvinna någonsin har vetat vad det är hon har sagt och gjort, så är det jag.

(Ljuset återvändar. Två jätteporträtt av Perón och Evita sänks ned från taket med underskriften "Perón - Eva Perón, la fórmula de la patria".)

Folket Evita! Evita! Evita med Perón! Perón med Evita!

Några röster Tala till oss, Evita! Visa att du samarbetar med oss och blir vår vicepresident!

Evita (stiger fram till mikrofonen. Folket tystnar.) Mina vänner, mina älskade barärmade hjältar, mina barn. *(Hon tystnar. När hon inte fortsätter stiger en talesman fram.)*

Talesmannen (José Espejo, fackföreningsledare) Kamrater, det är så att Eva Peróns ödmjukhet, hennes vackraste dygd, hindrar henne från att tala mera.

Några röster Hon måste tala till oss! Hon måste acceptera kandidaturen!

Folket Evita! Evita! Evita! Perón med Evita! Evita med Perón! Evita!

Evita (stiger fram på nytt. Folket tystnar.) Mina vänner, jag kommer alltid att göra vad mitt folk önskar. Deras ord liksom min mans ord är min lag. Men jag ber att få upprepa vad jag sade er redan för fem år sedan, att jag hellre är Evita än presidentska, att jag hellre är er vän än någon politiker, och att jag hellre tjänar er som människa än får del av någon makt över er. *(Hon tar ett steg tillbaka.)*

(Folk tittar på varandra.)

Arbetaren Vad menar hon egentligen?

Prästen Här händer något stort.

Mannen på kryckor Det ligger något skumt bakom det här.

(Perón stiger fram till mikrofonen.)

Folket Evita! Evita! Evita!

Perón Argentinare, det är med stolthet som jag åtar mig ert uppdrag att än en gång ställa upp som er kandidat för presidentposten. Detta är en stor högtidsdag.

Det är Argentinas historias andra Cabildo Abierto. Den första ägde rum för 140 år sedan, när de första argentinska patrioterna möttes och kom överens om att befria Argentina från Spanien. Det är en stor ära för mig att få det förtroendeuppdraget av er, alla fria argentinare, att bli den man som fortsätter att förvalta Argentinas frihet och leda den in i framtiden. Som er presidentkandidat lovar jag redan nu att väl förvalta det heliga arv som är Argentinas eviga frihet....

Folket (avbryter honom) Evita! Evita! Evita! Evita!

Espejo (övertar mikrofonen) Evita Perón, folket kräver att ni accepterar kandidaturen som vicepresident.

Folket Evita! Evita! Perón med Evita!

Evita (Folket tystnar.) (Efter en paus:) Jag är ledsen. Jag kan inte tala. *(Backar.)*

Folket Evita! Evita! Evita skall tala till oss! Evita skall tala till oss!

Evita (träder fram på nytt. Hennes röst är bruten av rörelse.)

Mina älskade barfotabarn, jag är mycket trött, och jag ber er alla att försöka förstå mig. Jag ber er alla att inte försöka få mig till att göra något som jag aldrig önskade själv. Jag ber er, i andan av den oerhörda tillgivenhet som vi har för varandra och all den kärlek som vi känner för varandra, att ni inte går för hårt fram med att framvinga ett förhastat beslut i en så viktig fråga som rör denna enkla kvinnas hela liv. Ni måste ge mig uppskov med beslutet. *(Hon backar.)*

Folket Då strejkar vi! Vi strejkar! Vi strejkar! Beslutet nu! Annars generalstrejk!

Evita Kamrater!

Folket Evita Perón med Perón! Evita Perón med Perón!

Evita Kamrater!

Folket Perón med Evita! Vi strejkar! Vi strejkar! Hon skall ställa upp! Hon skall ställa upp!

Evita (vädjande) Kamrater!

Folket Evita eller strejk! Evita eller strejk!

Evita (en sista gång) Kamrater! Jag sviker er inte i kampen, jag avstår endast från titlarna! För mig betyder allt er egen välfärd. Liksom Alexander av Makedonien uppgav sina anspråk för sina mäns skull.... Allt jag gör är av kärlek för er och för general Perón.

Folket Beslutet nu! Beslutet nu! Ställ upp eller strejk! Ställ upp eller strejk!

Evita Kamrater, hela världen säger att jag är en ambitiös och självisk kvinna. Endast ni vet att det inte alls är så. Och ni vet också, att allt vad jag någonsin har gjort konsekvent skedde utanför politiken.

Ni vet att jag aldrig eftersträvade någon politisk makt i mitt hemland.
 Jag vill aldrig att någon hederlig arbetare skall sakna motargument
 för alla dessa korkade människor utan perspektiv, dessa medelmåttor i hela världen,
 som aldrig har förstått mig och aldrig tagit min goda vilja på allvar,
 förtalar mig och säger att jag gjorde allt av politiska motiv....

Folket Evita vicepresident! Evita vicepresident! Evita vicepresident!

Evita Jag ber er, ge mig blott en dags betänketid!

Folket Nej!

Evita Ni vet inte hur jag känner det. Jag visste att man för länge sedan
 ville ha mig till kandidat för vicepresidentposten, och jag gjorde ingenting
 för att beröva någon den illusionen att jag kunde bli det.
 För Peróns skull och för er skull har jag aldrig någonsin kunnat säga nej till något.
 Jag lät mitt namn stå kvar på vicepresidentkandidatlistan för att det höll alla
 inre partipolitiska strider borta, det enade oss alla,
 men aldrig ett ögonblick föreställde jag mig i mitt stilla ödmjuka argentinska sinne
 att jag någonsin verkligen skulle kunna acceptera en sådan ära....

Perón (till Espejo) Det här går för långt. Det var aldrig meningen att det skulle gå så här.

Evita Ge mig blott betänketid till i kväll!

Folket Aldrig! Beslutet nu! Acceptera nu!

Evita Ge mig bara två timmar!

Folket Nej, nu!

Espejo (tar mikrofonen) Vi skall alla stanna här och vänta på hennes beslut.
 Vi skall icke vika en tum förrän hon giver oss ett svar
 som stämmer överens med hela hennes argentinska folks samstämmiga vilja.

Folket Hurra! Hurra! Hurra!

Evita Kamrater, general Perón har redan lovat er att jag i allt kommer att vara
 mitt folk till lags. Folkets väl är min lag, min kärlek till folket är allt,
 och den kan inga titlar göra bättre. Folkets vilja är min vilja. *(drar sig tillbaka.)*

Folket Hurra! Evita! Evita! Hurra! Hurra! Perón! Perón! Perón med Evita!
 Evita med Perón! Hurra! Hurra!

Mannen med kryckorna Vad har hon väl sagt egentligen?

En student Egentligen ingenting. Hon har inte tagit ställning.

Prästen Hon är rädd för allt som kan befläcka henne.

Perón Låt oss avsluta detta nu. Espejo, skingra folket.

Espejo Det är lättare sagt än gjort. De viker inte från hennes sida.

Perón (till Evita) Låt oss gå hem. *(Han börjar långsamt föra ut Evita.)*

Arbetaren Det står fullt klart för oss alla att Evita har accepterat
 vicepresidentkandidaturen. Leve Evita! Hon leve!

Folket Hurra! Hurra! Hurra! Hurra!

Studenten Vi kan bara inte acceptera något annat.
*(På vägen ut kollapsar Evita plötsligt. Det ser inte folket.
 Hon har plötsligt akuta magsmärtor.)*

Arbetaren I morgon skall pressen förkunna för hela världen, att general Perón och
 Evita Perón har accepterat kandidaturerna för president- och vicepresidentskapet!

Folket Hurra! Hurra! Hurra! Hurra! Viva Perón! Viva Evita!
*(De börjar sjunga Perón-sången: "Todos muchachos peronistas"
 medan Evitas anfall uppe på bron har lett till att strålkastarna därpå har släckts:
 man ser endast silhuetterna av Perón, Espejo med andra
 som under någon panik och uppståndelse slutligen bär Eva ut.)*

Akt IV.

Scen 1. Till vänster en säng vari Evita ligger medvetslös med läkare omkring sig,
till höger Perón, Espejo, Juan Duarte och några till.
Mellan Evita med sällskap och Perón med sällskap är en skärm.

Duarte Hela Argentina är oroligt och ber för min syster.

Espejo Det är underligt att läkarna inte har sagt något.
Vad är det med henne egentligen?

Duarte Ingen vet, och det är det hemskaste.

Perón Det här har fört tillbaka de värsta mardrömmarna ur mitt förflutna till mig.
Evita har ofta haft förfärliga mardrömmar, men mina har varit värre sedan
el Cabildo Abierto. Evitas okända sjukdom får mig att minnas min förra fru.

Espejo Aurelia?

Perón Ja. Hon hade också smärtor i magen, och ingen förstod vad det var med henne.
Till slut visade det sig vara cancer i livmodern. Hon hade inte heller någonsin fått barn,
precis som Evita. Men i motsats till Evita hade hon alltid önskat sig barn, men
jag gav henne aldrig några. Alla läkare i landet försökte göra allt för att rädda Aurelias liv,
men cancern bara spred sig, och hennes liv rann bort som ut i ett tomt svart hål.
Hon var sjuk i ett år, under vilket hennes plågor oavbrutet blev svårare,
innan hon äntligen dog som ett avmagrat skelett. Det var mitt straff
för att jag någonsin gifte mig med henne fastän jag aldrig ville ha barn.

(Läkarna avlägsnar sig, och en av dem kommer ut.)

Espejo Jag tror läkarna börjar bli färdiga nu.

Perón (reser sig) Vad säger ni, doktor?

Ivanisevitj Det är som vi fruktade. Vår fru lider av cancer i livmodern.
Den är allmänt utbredd och kan ha farliga konsekvenser.

(Perón sätter sig och stirrar framför sig.)

Duarte Kan hon räddas?

Ivanisevitj Hon måste opereras.

Evita (har vaknat, trött) Jag vägrar att låta mig opereras!

Ivanisevitj (går skyndsamt in till henne) Madame, ni måste antingen låta er opereras
eller gå under.

Evita Låt mig få arbeta, så skall jag dö sedan.

Ivanisevitj Ni har inte kunnat arbeta på en månad.

Evita Jag vet. Och det är det enda felet på mig. Gör mig arbetsför, så skall jag belöna er.

Ivanisevitj Smärtstillande droger är inte lösningen på ert problem.

Evita Är operation det då? Om jag opereras måste jag ändå sedan dö inom ett år.

Ivanisevitj En operation kan förlänga ert liv. Med dagens expertis
kanske rentav ert liv kan räddas.

Evita Inte ens astrologer kan förändra mitt öde. Gå er väg.

Perón (störtar in till henne) Eva!

Evita Vad gör du här?

Perón Vi har varit så oroliga för dig.

Evita Lämna mig i fred. Vad kan ni rekommendera för smärtstillande droger, doktor?

Ivanisevitj Ni får inte arbeta. Det tar kål på er.

Evita Argentina väntar på mig. Jag måste ut. Det enda hederliga sättet
för mig att dö på är att få dö i mitt arbete.

Duarte (till Perón) Felet är ditt, Juan, som har tillåtit henne att arbeta ihjäl sig. Du skulle ha sagt
till henne att inte arbeta tjugo timmar om dagen under så långa perioder.

Perón Jag har inte haft någon makt över henne sedan hon kom hem från Europa.

Evita Ändå befallde du mig att inte bli vicepresident.

Perón Det är en annan sak.

Evita Ni får inte operera bort mina heligaste inälvor, doktor.

Ivanisevitj Jag är rädd att vi förr eller senare blir tvungna till det i vilket fall som helst.
Minns, att jag redan vid er blindtarmsoperation varnade er för att äta så slarvigt och leva så hektiskt. Jag förutsåg detta redan då. Jag varnade er man också.
Men ingen av er lyssnade på mig.

Evita (vädjande) Låt mig få arbeta, doktor. Avlägsna mina smärtor.

Ivanisevitj Börjar jag ge er droger kan ni bli beroende av dem.

Evita Det skiter jag i, bara jag får arbeta.

Ivanisevitj Jag skall ge sköterskorna instruktioner. (*går*)

Evita Där ser du, Juan Duarte, och du, Juan Perón, min bror och min make.
Jag är strax härifrån och kan fortsätta sörja för min stora argentinska familj.

Duarte Evita, du bränner ditt ljus i bägge ändar.

Evita Vad spelar det för roll? Bara resultatet räknas. Jag får inte svika Argentina och mitt folk.

Perón Vi kan inte hindra henne, Juan.

Evita Där sade du ett sant ord. Man skulle bara våga hindra mig från att leva så länge jag lever. En gång fri alltid fri, och hellre döden än förlusten av den friheten.
Det lärde jag mig i Rom.

Perón Evita, vad skall vi säga till folket?

Evita Om vad då? Vad begär du mera av mig? Jag har redan i radion förkunnat min oåterkalleliga resignation från vicepresidentkandidaturen.

Perón Jag menar om din sjukdom.

Evita Jag förstår. Inte ett ord. Inte ett ord skall någon någonsin få veta om min sjukdom så länge jag lever. Det måste ni alla lova mig och läkarna också.
Jag skall visa världen att jag lever så länge jag lever.

Perón Bra. Ingen skall få veta någonting.

Evita Och om någon frågar, om folket undrar varför jag inte har synts på så länge, så skyll på mitt vanliga låga blodtryck.

Perón Ja.

Evita Lämna mig nu. (*Några sköterskor kommer in och ger Evita injektioner.*)

Perón (går ut med Duarte och Espejo först ur hennes närhet och sedan mot rampen.)
Det är mitt eget fel att hon är så sjuk. Vi italienare är sådana: är vi goda politiker så är vi dåliga som äkta män, och är vi goda äkta män blir vi aldrig politiker.
(*Ridå bakom de tre herrarna.*)
(*med hög röst*) Evita måste dock belönas för sin storartade självuppoffring för nationen och mig genom sitt berömliga avståndstagande från kandidaturen som vicepresident. Hon skall utmärkas med den högsta belöning nationen känner, (*visar upp en kraschan,*) den stora Peronistmedaljen av den extraordinära graden! Evita, stig fram!
(*Espejo tittar in bakom ridån*)

Espejo (till Perón) Hon är för svag för att komma.

Perón Nonsens. Kan hon stå på benen?

Espejo Inte utan stöd.

Perón Nåväl, hon skall få den senare.

Evita (bakom ridån) Nej, jag skall ta emot den.

Perón Gå och hjälp henne.
(*Espejo och Duarte ut. De kommer fram igen med Evita mellan sig.*)
Nå, Evita? Jag har den stora äran att inför hela folkets ögon få fästa denna underbara medalj på, hm, ditt bröst. Och vare det veterligt att denna medalj,

den högsta utmärkelsen i Argentina, härmed utdelas för första gången!

(Evita vill tala.) Ge henne mikrofonen.

(Espejo sätter mikrofonen framför Evita. Hon försöker tala men får inte fram ett ord. Det hörs endast störande buller från mikrofonen av hennes famlande fingrar.)

Då skall jag tala i stället. Håll kvar henne så att folket får se henne.

(talar allvarligt)

Evita Peróns bana har överträffat alla tidigare kvinnors i historien. Hon kom från de enklaste och dunklaste samhällsförhållanden, hon började här i Buenos Aires under de simplaste tänkbara premisser och arbetade under nio år upp sig till en vansklig ställning inom radioteatern som skådespelerska. Det var där jag träffade henne.

Det var hon som sedan banade vägen för mig till makten, det var hon som räddade landet under den politiska krisen hösten 1945 genom att organisera fackföreningarna mot militärstyret, och därmed blev hon vad hon alltid kommer att förbliva: Argentinas hjältinna nummer ett.

Genom hennes agerande fick kvinnorna rösträtt här i landet, vilket aldrig hade kunnat genomföras så snabbt utan hennes beslutsamma initiativ, och hon ensam skapade vårt lands sociala välfärd genom La Fundación, som hon ensam satte i gång och bragte till fullkomning med en organisatorisk förmåga och skicklighet som presidenten saknade. Hon är peronismens sanna själ, hon gav vår arbetarrörelse dess mystik och dess drag av hederlig pacifism, och hon arbetade dagligen så hårt för Argentinas rättvisa sak att hon därigenom offrade sin hälsa. Hennes självuppoftande och intensiva arbete gav mig mera tid över för vårt folk än vad som hade varit möjligt annars. Och framför allt, så utgjorde hon från början till slut liksom ett samvete för mig, hon blev min ledstjärna som visade vägen för mig och nationen och som påminde mig om vad som var rätt; och detta hennes enastående sinne för mänsklig rättvisa har som ingenting annat påverkat vår samtids historia.

Hon gav mig allt och offrade därvid sig själv för mig och Argentina.

Evita (lågt) Du talar som om jag vore död.

Perón (utåt som förut) Evita vill säga någonting. *(ger mikrofonen åt Evita)*

Evita (hon börjar lågt, men hennes röst blir starkare medan hon talar.)

Jag har bara det att säga, att det jag gjorde gjorde jag av kärlek till mitt folk.

Jag är inte någonting för att jag gjorde någonting, och jag är inte någonting för att jag avstod från någonting. Jag är inte någonting för att ni gjorde mig till något eller gav mig något. Allt jag har jag i mitt hjärta, det brinner i min själ, det torterar min kropp, det svider i mina nerver, och det är den kärlek jag känner för detta mitt folk och för general Perón. Och jag tackar er alla för att ni har givit mig denna kärlek till er. Och om folket och mitt arbete skulle kräva mitt liv

skulle jag gladeligen ge det med sång på mina läppar, ty en enda barärmad arbetares lycka är mera värd än hela mitt liv. Och med detta lösenord bjuder jag er härmed farväl, detta lösenord, som jag härmed förkunnar, som är: Livet för Perón! *(Hon kollapsar.)*

Folket (dånande bakom ridån) Livet för Perón! Livet för Perón! Livet för Perón!

(De håller på ett bra tag medan Evita bäres ut av Espejo och Duarte till vänster.

Perón står ensam kvar något villrådig och följer slutligen efter.

Men då kommer doktor Ivanisevitj fram. Genast tystnar ropen.)

Ivanisevitj Evita måste opereras genast.

Perón Hon har förbjudit det.

Ivanisevitj Det hjälps inte. Jag har kallat hit en expert från New York.

Hon behöver aldrig veta om det själv. Vi söver ner henne i hemlighet.

Inte ens Argentina behöver veta det. *(till publiken)* Alla argentinare vet ju så väl att det finns argentinska experter som kan operera henne.

Perón Jag litar på er, doktor. Gör ert bästa.

Ivanisevitj Det blir doktor George Pack som får göra sitt bästa. Här är han, för resten.
(in George Pack med läkarväska och allt.)

Pack Jag har äran att meddela er, herr president, att hysterektomin på er hustru har genomförts. *(tystnad)*

Perón Är hon frisk nu då?

Pack Vi har dess värre icke kunnat avlägsna cancern, men vi har satt stopp för dess vidare utveckling. *(vidrör sin hatt till tack och går samma väg som han kom.)*

Ivanisevitj Det betyder att Evita kommer att kunna stå på benen igen.

Perón Det var då för väl!

(Ridån går upp och visar Evitas konvalescensrum med röda sammetsgardiner, skära mattor, en överdådig soffa i skärt och en ännu överdådigare säng fint snickrad och översållad med krusiduller och utsmyckningar. Rummet är ytterst borgerligt. I bakgrunden är en öppen balkong mot en vacker trädgård med klarblå himmel.)

Evita (från sängen) Där är ni ju! Välkomna hem! Jag mår redan mycket bättre.

Snart kan jag vara uppe igen och arbeta som vanligt. Jag sade ju att jag inte var allvarligt sjuk. Men tänk, att jag måste hotas av döden för att få ett så vackert rum som detta! Det känns som att ha kommit hem. Hur mår ni?

Duarte Evita, du måste ta det lugnt.

Evita Prata inte nonsens. Så fort jag kan går jag till mitt arbete igen, och där ute på balkongen skall jag ofta visa mig för folket och tala till dem och visa att jag är frisk. Det sägs, att där numera ständigt är en stor skara natt och dag som ber för min hälsa. Jag tror jag skall gå ut och tala till dem genast.

(reser sig från sängen.)

Perón Evita!

Evita Jag är frisk, och hör sen! *(viker sig plötsligt dubbel i akuta magsmärter.)*

Perón (ser på) Du är bara en kvinna.

(Duarte och Espejo hjälper henne. Hon återtar sängen.)

Evita Var är mina sköterskor? De har inte gett mig mina morfininjektioner idag ännu.

Perón Du kan inte hålla på så här.

Evita Jag är inte död ännu.

Perón Se dig i spegeln. Du är inte längre vad du var. Du har förlorat dig själv.

Evita Jag har offrat det på ditt och Argentinas altare. Jag vet att jag redan bara är en skugga av vad jag var. Kvinnor vissnar kvickt och lätt. Jag vet att jag är döende. Ja, jag vet att jag redan är död. I dina armar är jag bara som en slafsig trasa. Du skulle kunna trycka din hand igenom mig: jag väger bara 38 kilo, mitt skinn är inte starkare än papper, och inuti finns bara skelettet kvar. De opererade ju bort mina inälvor och avlägsnade allt utom cancern, som nu sprider sig igen. Läkarvetenskapen är ett taskspeleri: de kan bara bota sådana sjukdomar som egentligen inte behöver åtgärdas, men de verkliga sjukdomarna kan de bara göra värre. Skulle du få se mig naken skulle du bara se benen. Det är bäst att du redan tar på dig gasmask: mitt lik börjar strax lukta illa.

Duarte (sätter sig hos henne) Evita, din bok om ditt liv är redan efter ett halvår Argentinas största bestseller genom tiderna, och även utomlands lovordas den.

Evita Har den översatts till engelska?

Duarte Nej, amerikanerna och engelsmännen vågar inte riktigt släppa ut den.

Evita När de får veta att det mesta i den är påhittat och tillrättalagt och att allt väsentligt i den är uteslutet så vågar de nog läsa den.

Duarte Staden Quilmes har ändrat sitt namn till Eva Perón till din ära, vilket den nu kommer att heta för alltid.

Evita Nej, när jag är död ändrar de nog tillbaka namnet igen. Så fort Perón är störtad skall de slå allt vad vi har byggt upp i spillror. Jag känner politikerna.

Espejo Kongressen har utnämnt dig till Nationens Andliga Ledare, en titel som aldrig tidigare har förekommit och som efter dig aldrig skall givas åt någon annan.

Evita Det tackar jag för. Det är det enda värdefulla jag tar med mig i graven.

Perón (tafatt) Evita, du får inte dö. Du skall inte dö. Du kan ännu bli frisk.

Evita (utan glädje) Ha ha. Det trodde du, vad? Idiot där! Du är den enda i landet som inte fattar att jag sedan jag fick någon politisk ställning här vare sig jag det ville eller inte har fallit ner i ett stort tomt svart hål utan botten, som ständigt blir svartare och svartare, tommare och tommare, hemskare och hemskare, och som är döden själv i maktens gestalt. Jag har försökt att motarbeta min makt, men makten tar ändå kål på mig. Det är inte cancer jag har. Det är makt. Och den sjukdomen kan inga kirurger i världen avlägsna, ty den cancern sitter på min själ, och endast döden kan befria mig från den. Där hör du. Lev väl med din makt när jag är borta. Ju mindre sagt om den, desto bättre. *(till sin broder)* Juan, vem älskar mig egentligen?

Duarte Hela folket älskar dig, Evita.

Evita Jag menar inte så. Vem har någonsin älskat mig som människa av kött och blod? *(Ingen svarar. Hon brister plötsligt ut i gråt. Duarte och Espejo tröstar henne.)*

Duarte Dig älskar alla, Evita, som någonsin verkligen har känt dig, men jag medger att de är få.

Evita (tröstar sig) Har mitt testamente skrivits ut?

Espejo Ja, jag har det här.

Evita Får jag se det. *(betraktar det)* Jag menar inte det. Jag menar det andra.

Espejo Vi känner bara till detta.

Evita Jag gav det andra till general Perón.

Perón Det testamentet, Evita, kommer ingen att få läsa förrän efter min egen död.

Evita Det är det testamentet och inget annat som gäller.

Perón Räcker det inte med att du ger allt vad du har ägt till folket? Räcker det inte med att de får fortsätta skicka brev till dig efter det att du är borta? Räcker det inte med att du testamenterar till oss all din kärlek, som får förbli hos oss för evigt och hos varje barärmad arbetare, som du rätteligen fann Gud hos och som du därför aldrig förvägrade något av din kärlek när de bad om den? Måste du också göra dig till en apokalyptisk predikant?

Evita Jag vill att världen skall veta hur mycket jag led för den. Jag vill att världen skall veta hur mycket var och en som besitter makt endast använder den i bedrägliga syften. Jag vill att världen skall veta hur väl jag kände Gud personligen fastän jag sällan spillde tid på att värma upp kyrkbänkar, och att jag varje gång jag hjälpte någon fattig, botade någon sjuk, kämpade för jämlikhet och gav hemlösa tak över huvudet kände mig närmare Honom. Jag vill att världen skall förstå mig. Jag vill att den skall förstå hur ont allting är som har med samlandet av pengar att göra....*(Hon slocknar.)*

Perón Evita!

Duarte Något är fel. Doktor!

Ivanisevitj (in och tar hennes puls, konstaterar sedan lugnt:)

Klockan är 20.25. Eva Perón har just gått bort.

(Perón sjunker ned på sina knän vid sängkanten med händerna för ansiktet, Espejo ser stående vemodigt på, medan Duarte kärleksfullt lägger några lockar av hennes blonda utslagna hår till rätta.)

Akt V.

Scen 1.

(När ridån åter går upp är Duarte och Espejo borta. Perón sitter ensam vid ett skrivbord som har flyttats in i Evitas rum och som står till höger. Evita ligger tillrättalagd i sin säng med slutna ögon. Perón ser butter, tung och trött ut. Han sysslar med pappersarbete och tar sig då och då över pannan.)

Espejo (kommer in) Doktor Ara är här.

Perón (trött) Det är bra. Står Argentina fortfarande stilla?

Espejo Fullkomligt. Inga biografier, inga teatrar, inga restauranger, inga krogar, inte ens några idrottsanläggningar har öppnat. Landsorgen är total fortfarande fastän ingen påbjöd den.

Perón Det är bra. Visa in den gode doktorn. *(Espejo går ut.)*

(Doktor Ara kommer in från vänster, stannar vid Evitas säng och tar av hatten för henne med ryggen mot publiken.)

Ara Doktor Ara, ni har rykte om er att vara en av världens skickligaste balsamerare. Jag avskyr ordet balsamering. Låt oss hellre kalla det konsten att övervinna och lura döden.

Perón Jag har ert livs uppdrag åt er. Jag förmodar att ni vet vem denna dam är?
(indikerar Evita)

Ara Jag förmodar att hon är er nyss avlidna hustru.

Perón Då kan ni säkert också förmoda vilket uppdrag jag har åt er.

Ara Ja, jag kan förmoda det.

Perón Ni får inte misslyckas. Argentina får aldrig förlora Evita. Jag vill att hennes kropp fullkomligt skall oförgängliggöras.

Ara Jag kan inte göra mer än mitt bästa.

Perón Och vad är ert bästa?

Ara Att kroppen blir fullständigt oförgänglig, om den inte utsätts för eld, luft, vatten eller våld.

Perón Kan jag lita på det?

Ara Det kan ni lita på lika säkert, som jag är en 100-procentig vetenskapsman.

Perón Ni skall genast få inleda ert arbete. Till att börja med gäller det att iståndsätta kroppen för en långvarig *lit de parades* påfrestningar. Hela Argentina kommer att vilja se hennes lik. Det kan pågå i en eller två veckor.

Ara Jag kan på ganska kort stund göra kroppen definitivt förruttnelsefri för två veckor framåt, men efter två veckor måste den slutgiltiga balsameringen ske.

Perón Bra. Ni får börja genast. Jag skall genast se till så att ni får börja arbeta ostört.
(reser sig från skrivbordet och går. Doktor Ara går fram till Evitas vänstra sida.)

Ara Detta är mitt livs chans. Vackra kvinna, du skall aldrig förgås. Allt vad jag har lärt mig skall fullkomnas i dig, som skall bli mitt livs mästerverk. Här börjar din evighet, din oförgänglighet, din heliga legend, och jag är den som skall göra dig evig. Manuel de Falla var min generalrepetition, Eva Perón skall bli mitt eldprov. Genom din oförgängliga stofthydda, som jag skall göra vackrare än den var i verkligheten, skall även mitt namn få sin plats i historien. Här börjar mitt livs förhållande, som aldrig skall upphöra så länge jag lever, ty villkoret för att jag balsamerar dig är att jag sedan alltid skall ha ansvaret för dig.
(*Perón kommer in.*)

Perón Allt är klart. Sätt i gång.

Ara Bra. Jag skall skicka efter mitt laboratorium. (*går*)

Perón (ser på Evita) Vad blir mitt liv nu? En ständig utförsäkning in i det samma svarta hål som tog ditt liv. Du gav mig folket, efter dig skall folket småningom vända sig emot mig. Ty du var demokratin, medan jag är militär och endast kan behålla makten med våld såsom diktator. Din demokrati lever kvar, men i praktiken övergår den nu i diktatur. Du dog för mig, och ditt minne endast skall vidmakthålla peronismen i ytterligare några år. Men hur länge? (*ser ut genom fönstret*) Det regnar fortfarande. Det har regnat alltsedan du dog. I tre dagar har hela Argentina och till och med dess kommunikationsmedel stått stilla. Din *lit de parade* har bestämts till tre dagar, men det är redan klart att alla kommer att vilja ta avsked av dig. Och de skall få göra det, så länge din kropp håller mot förgängelsen.
(*kysser två fingrar, lägger dem på Evitas panna och går.*)

Scen 2. Perón och doktor Ara möts framför ridån.

Doktor Ara Ni är nu välkommen att besöka er framlidna hustru. Hon är färdig.

Perón Ni har hållit på i ett år. Vad är resultatet?

Ara Ni kommer att bli förvånad.

Perón Kommer resultatet att bereda mig obehag?

Ara Det kan jag garantera att det inte kommer att göra.

Perón Låt mig få se henne då, så får vi det undanstökat. (*de går ut*)

Scen 3. De kommer in tillsammans från vänster i ett nytt mera sterilt rum. Evita ligger som förut men mitt i rummet. Hennes svarta fläckar under ögonen och tårda anlete har förändrats och åter blivit till den yngre och fräscha Evita. Hon ser ut som om hon sover.

Perón (stannar upp framför henne) Jag tror inte mina ögon! Just så såg hon ut när hon sov vid min sida! (*nästan rädd, till doktorn*) Är det säkert att hon inte andas?

Ara Hon har varit död i ett år.

Perón Ändå ser hon mera levande ut nu än när hon var sjuk. Ni har åstadkommit ett mästerverk, doktor. Detta överträffar Manuel de Falla. Ni har inte bara bevarat henne, utan ni har också lyckats konservera hennes utstrålning. (*närmar sin hand mot hennes ansikte men drar den tillbaka, rädd för att vidröra henne.*)

Ara Var inte rädd. Hon är lika intakt nu som hon var medan hon levde. Jag har inte behövt avlägsna något enda inre organ och inte ens de sjuka. Hon kan nu utstå ständig luftväxling utan att påverkas därav. Men hon måste bevaras svalt, och hon måste skyddas för solen. Det är alla försiktighetsåtgärder som behövs.

Perón Ni har gjort ett gott arbete. Som bevis på min tacksamhet åläggs ni att fortsätta underhålla hennes kropp.

Ara Det gäller bara att se till henne då och då.

Perón Ni allenast skall alltid ha nyckeln till hennes kropp.

Ara Tiderna har blivit oroligare. Jag tror det är bäst att vi bevarar henne i hemlighet.

Perón Ja, jag kan störtas när som helst. Ni har väl hört att hennes bror Duarte har begått självmord?

Ara Ja.

Perón Han var mitt sista säkra kort. Nu kan jag inte längre lita på någon.
Till och med fackföreningarna vänder sig nu emot mig.

Ara Men la Fundación, som er hustru skapade, står väl ännu bakom ryggen på er?

Perón Jag kunde inte sköta den som Evita skötte den.
(*hjälpöst*) Jag har tyvärr förlorat all kontakt med mitt folk. (*går.*)
(*Doktor Ara står ensam kvar vid Evitas lik när ridån går för.*)

Scen 4. Framför ridån.

En tidningsgosse Extra! Extra! Vatikanen bannlyser Perón!
Massiva katedraldemonstrationer mot Perón!

en annan Extra! Extra! Bomber över presidentpalatset!
Marinen kräver presidentens avgång!

en tredje Extra! Armén revolterar i Cordoba!

en fjärde Extra! Presidenten lämnar Argentina! Revolution!

Scen 5.

Doktor Ara står ännu kvar vid liket.
In kommer den nye presidenten Aramburu samt några militärer.

en officer (till presidenten) Här är det. Ni kommer inte att tro era ögon. Det är faktiskt hon.

Aramburu Prata inte dumheter. Alla vet att endast huvudet konserverades.

Ara Kom inte för nära!

officeren Är det ert lik, kanske?

Ara Jag har ansvaret för henne.

officeren Ni kan inte hjälpa henne. Hon är död. Ni står här som om ni älskade henne.
Älskar ni denna döda kvinna?

Ara Det är min plikt att skydda hennes helighet.

officeren (hånfullt) Ha-ha! Ingenting är heligt nu mera när Perón är borta,
och allra minst hans Evita.

Aramburu (betraktar henne) Det är otroligt.

Ara Men sant. Det sade Perón också första gången.

Aramburu (till militärerna) Mina herrar, jag trodde inte på detta. Men nu när det är sant,
att Evita Perón faktiskt existerar fortfarande som en intakt figur ovan jorden,
så står vi inför ett allvarligt politiskt problem. Detta kan inte döljas för folket.
Så länge hon existerar kan vi inte lyckas med att beröva folket myten om henne.

en annan officer Det kan vi visst, genom att exponera alla hennes dyrbarheter,
alla de smycken och kläder som Perón behöll efter henne och berätta sanningen
om hans och hennes utsugning och ekonomiska förintelse av Argentina.

Aramburu Vi kan förevisa hennes kläder och smycken, men några andra bevis har vi inte. Ingen har kunnat bevisa att de hade något bankkonto i Schweiz, och Perón själv lever spartanskt i Spanien. Och henne själv tycks vi inte slippa. Hon ligger ju här.

den första officeren Vi sprider som bäst alla tänkbara skandalhistorier om henne och Perón. Hela världen vet redan att hon var en hora, och Vatikanen skrattar åt idén att man någonsin ville helgonförklara henne.

Aramburu Men hon ligger här, folket kommer att få veta det, hon kommer att återuppstå som symbol för peronismen, och det minsta lilla vi gör för att råda bot på förekomsten av detta lik kommer att riskera den nya regeringen.

den andra officeren Hon måste hållas utanför politiken.

Aramburu Du sa det. Hon skall strängt isoleras, ingen får träffa henne, och ni, doktor Ara, får se till att ingenting händer henne, tills vi hittar på en lämpligare lösning av problemet.

den första officeren Vi kan gräva ner henne på okänd ort.

Aramburu Det kan aldrig döljas. Det måste ske utomlands i så fall.

den förste Skicka henne till Europa.

Aramburu Det är riskabelt. Men jag skall fundera på saken.

Låt oss nu lämna detta lik, innan vi påverkas och förtrollas av henne, såsom en gång skedde med hela Argentina.

(de går)

(Endast doktor Ara står troget kvar.)

Scen 6. Framför ridån.

President Aramburu kommer fram med ett förseglat kuvert i handen.

Aramburu Vi är ställda. Ingen lösning finnes. Vi försökte begrava henne anonymt, men det kom kransar och ljus till graven som sedan ständigt förnyades. Det sista vi ville var att det skulle uppstå någon kultplats för peronismen kring hennes grav. Vi har lyckats utrota allt som peronismen gav upphov till, och till och med hennes initialer har avlägsnats från alla hennes sjukhus och barnhem och ålderdomshem. Det enda vi inte kunde bli av med var hon själv.

Därför har jag detta kuvert i handen. Det är förseglat och innehåller uppgifter om var hon ligger begravd. Ingen i Argentina eller utomlands vet var det är, och ingen får någonsin öppna detta kuvert utom presidenten av Argentina efter min död.

För att ytterligare omöjliggöra bekantskapen om hennes sista viloplats skickade vi hemliga likkistor med barlast till olika argentinska ambassader i Europa, i Tyskland, Italien och Belgien. Men ingen av dem innehöll henne. Hennes kista omhändertogs av en gammal okänd italiensk präst, som när han uträttat sitt ärende gav mig detta kuvert, som jag innerligt hoppas att ej heller den som efter min död är president av Argentina någonsin skall öppna.

För Argentinas egen skull vore det bäst om horan Eva Duarte en gång för alla blev glömd. (går)

Om regissören behagar kan pjäsen vara slut här.

(En tyst paus före nästa scen.)

Scen 7. En bil kör in på scenen och stannar mitt på. President Aramburu, betydligt äldre än senast, knuffas ut och åtföljs av alla bilens fyra tungt beväpnade banditer.

Aramburu Vad menar ni egentligen? Vilka är ni egentligen?
terrorist 1 Håll käften, gubbjävel!
terrorist 2 Svara bara på våra frågor!
terrorist 3 Var är Evita?
Aramburu Evita? Vem menar ni?
terrorist 3 Evita Perón, så klart! Var är hon?
Aramburu Är ni från era sinnen? Hon har ju varit död i aderton år!
terrorist 2 Men hon finns inte i landet! Var är hennes kropp?
Aramburu Ni måste vara från vettet. Vad vill ni med en död kvinna?
terrorist 4 (ledaren) Hör på här, ditt försoffade presidentskrälle! Vi menar allvar! Om ni inte avslöjar vad som hände med hennes mumie och hur den kan återvinnas, så skjuter vi er.
Aramburu (lägger armarna i kors) Mina herrar, låt oss åtminstone försöka hålla oss till förnuftet. Ni kallar mig president. Jag har inte varit president på tio år, och jag är pensionerad.
ledaren Men ni är alltjämt general.
Aramburu Pensionerad, om jag får be. Vilken makt tror ni jag har? Hur kan ni inbilla er att jag skulle kunna få Evita Perón tillbaka till Argentina ens om jag visste var hon var?
ledaren Hon är alltså inte i Argentina.
Aramburu Nej.
ledaren Var är hon då?
Aramburu Det har jag inte den blekaste aning om.
terrorist 2 Det är bäst att du snackar, din gubbjävel, för annars kommer all skit ut bakvägen på dig när vi expedierar dig!
ledaren (till 2) Håll käften, Pepe! (*till Aramburu*) Men hennes utsmuggling skedde under er tid som president, och ni hade ansvaret. Även om endast en person vet var hon tog vägen, så måste det vara ni.
Aramburu Ni misstar er.
terrorist 2 Det är dags för den värdelösa skithögen att få känna hur man skiter på sig ordentligt när man dör.
ledaren Gonzalez! (*Terrorist 1 kommer fram och sticker Aramburu i magen med en kulspruta.*) Jag räknar till tre. Säg vad ni vet. Ni har inte mycket tid på er. Vid tre är ni död, om ni tiger. Ett!
Aramburu (snabbt) Men vad kan väl ni ha för intresse av en död kvinnas sak, som legat död i aderton år? Det är verkligen befängt!
ledaren Två!
Aramburu (i panik) Det är faktiskt sant att jag inte vet var hon ligger. Ingen vet det. Hon smugglades ut i största hemlighet av en italiensk präst. Jag skulle kunna gissa på Genua.
ledaren Se där! Ni vet alltså en hel del! Då vet ni säkert mera!
Aramburu (lättad) När jag har sagt så här mycket får ni också säga en del. Vad har ni för intresse av att kidnappa en menlös pensionär mitt på ljusa dagen för ett gammalt unket liks skull?
terrorist 2 Unken kan du vara själv, ditt förbannade lik! Stinker gör du ju redan!
ledaren (till 2) Håll käften! (*till Aramburu*) Peronistpartiet berövades alla sina demokratiska rättigheter 1955 och har aldrig fått dem tillbaka. Under 15 års politiska förföljelser har peronistpartiet vuxit sig starkt och hårt. Och i Evita Peróns namn ämnar vi se till så att

hon kommer tillbaka till Argentina var hon hör hemma. Ingen lag, ingen militär, inget tyranni skall hindra oss. Och ni ensam vet var hon är. Ut med språket!

terrorist 3 Häng kråkskrämman i hängslena!

ledaren (till 3) Håll käften, Pancho! (*till Aramburu*) Nå, herr president?

Aramburu Pensionerad. Jag är faktiskt ganska åderförkalkad numera. Jag glömde ju bort alltsammans om henne för aderton år sedan. Ni måste ge mig tid att tänka.

ledaren Evita Perón glömmes man inte. Om ni har gjort det var det ert livs misstag. Var är hon?

terrorist 3 Ut med språket, din misslyckade likplundrare!

Aramburu (rädd) Jag antar att kroppen är begravd i Rom under falskt namn.
Bara Vatikanen kan veta säkert var.

ledaren Är det allt ni har att säga?

Aramburu Ja.

ledaren Ni har alltså glömt henne. Skjut honom!

Aramburu Vänta! Ni kan inte kidnappa och skjuta en pensionerad politiker mitt på ljusa dagen! (*sjunker ner på knäna och håller upp sina knäppta händer*) Det går bara inte! Ni får hela världen emot er!

ledaren Skjut honom!
(*Terrorist 1 tömmer kulsprutan genom Aramburus mage.*)

terrorist 2 Det var det jag sa, att han var fullkomligt värdelös.

ledaren Vårt nästa steg är att meddela pressen,
att Argentina får begrava president Aramburu när Argentina har återfått Evita.
(*De släpar in Aramburus lik i bilen och kör iväg.*)

Scen 8. (*framför ridån*)

President Lanusse Vad som har hänt har uppskakats inte bara hela Argentina utan fastmer hela världen. Efter det smärtsamma påträffandet av förre presidenten och generalen Pedro Aramburus lik är det min plikt att förkunna, att hans onda bråda död har skänkt något ljus i saken om vad som hände Eva Perón. Efter Pedro Aramburus död har hans advokat till mig pliktskyldigast överräckt ett förseglat kuvert innehållande en ledtråd till Eva Peróns grav. Vi har fått namnet på en präst och en kyrkogård i Milano i Europa. Det är allt. Det är inte mycket, men det är i alla fall en ledtråd till fallet Eva Peróns upplärande, som det ligger i hela nationens och hela världens intresse att äntligen få ett slut på.

Vidare är det min plikt att såsom president meddela, att det militära godtycket i Argentina måste få en ände. Det har det hårda motståndet där emot på landsbygden med kidnappningar och politiska mord som följt, med mordet på president Aramburu som alltför drastisk krona på verket, bevisat. För att tillfredsställa alla förfördelade folkelement har vi därför beslutat, att det sedan 1955 förbjudna peronistpartiet skall återfå alla demokratiska rättigheter.

(*utomordentligt folkjubel bakom ridån.*)

(*President Lanusse går.*)

Manuel (inträder) Dess värre kommer man aldrig att få något slut på Eva Perón. President Perón lät efter sin återkomst till makten henne ligga kvar i Spanien, och det blev hans änka och vicepresident Isabel, president efter honom, som till slut återbördade henne till Argentina efter hennes nittonåriga exil såsom oförstörbart lik. Emellertid störtades president Isabel Perón ganska snart av militären, som sedan styrde landet järnhårt under sju år, vilken epok fick ett slut genom Falklandskriget.

I början av dessa sju år, i oktober 1976, begravdes Evita i en underjordisk bombsäker bunker, som ligger belägen under en annan underjordisk bombsäker bunker för säkerhets skull.

 Ingenting ovan jord visar var hon ligger begravnen,
och endast en människa äger en oduplicerbar nyckel till hennes grav.

 Argentinas politiker fruktar henne fortfarande.

 (*går*)

Slut.

Efterskrift.

Detta är författarens åttonde pjäs, skriven 1985, och den bygger mest på historiska fakta. Särskilt scenen från "el Cabildo Abierto" är direkt tagen från verkligheten.

Några tekniska anmärkningar:

President Perón är i akt 1 och 2 en gammal, trött och tung man, som i akt 3 vid Evitas sida plötsligt är tjugo år yngre, för att åter bli den trötte och tunge gamle mannen omedelbart efter hennes död.

Manuel är den viktigaste birollen och spelets nyckelroll: en ung, smärt, öppen och hederlig man, en typisk medelargentinare. Observera, att han inte är yngre i akt 3 än i akt 1: han förblir oförändrad genom hela pjäsen.

Den skådespelerska som spelar Evita måste vara en skådespelerska som publiken kan älska.

De fyra tidningsgossarna i akt 5 scen 4 går över scenen från höger till vänster eller tvärtom.

Doktor Ara är pjäsens största original: en skinntorr spinkig vetenskapsman med glasögon och kubb: man ser aldrig hans ögon.

Göteborg 16 juli 2000.